

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 1425/2006

av den 25 september 2006

om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa säckar, bärkassar och påsar av plast med ursprung i Folkrepubliken Kina och Konungariket Thailand och om avslutande av förfarandet beträffande import av vissa säckar, bärkassar och påsar av plast med ursprung i Malaysia

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ⁽¹⁾, nedan kallad "grundförordningen", särskilt artikel 9,

med beaktande av det förslag som kommissionen lagt fram efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. INLEDANDE

- (1) Den 30 juni 2005 meddelade kommissionen, i enlighet med artikel 5 i grundförordningen, genom ett tillkännagivande, nedan kallat "tillkännagivandet om inledande", som offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽²⁾ att ett antidumpningsförfarande skulle inledas beträffande import till gemenskapen av vissa säckar, bärkassar och påsar av plast med ursprung i Kina, Malaysia och Thailand, nedan kallade "de berörda länderna".
- (2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som den 17 maj 2005 ingavs av 29 gemenskapstillverkare som svarar för en betydande del, i detta fall mer än 25 %, av gemenskapens sammanlagda produktion av säckar, bärkassar och påsar av plast. Klagomålet innehöll bevisning om dumpning av den berörda produkten och om därav följande väsentlig skada, vilket ansågs tillräckligt för att motivera att ett förfarande inleddes.

⁽¹⁾ EGT L 56, 6.3.1996, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2117/2005 (EUT L 340, 23.12.2005, s. 17).

⁽²⁾ EUT C 159, 30.6.2005, s. 19.

2. PARTER SOM BERÖRS AV FÖRFARANDET

- (3) Kommissionen underrättade officiellt de klagande gemenskapstillverkarna, deras intresseorganisation, andra gemenskapstillverkare, de exporterande tillverkarna, importörerna, leverantörerna, användarna, de intresseorganisationer för användare som såvitt känt var berörda samt företrädarna för de exporterande länderna om att förfarandet hade inletts. De berörda parterna gavs tillfälle att inom den tidsfrist som angavs i tillkännagivandet om inledande skriftligen lämna synpunkter och begära att bli hörda.
- (4) Med hänsyn till det stora antalet kända exporterande tillverkare i Kina, Malaysia och Thailand och de många kända tillverkarna och importörerna i gemenskapen angavs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande planerades i enlighet med artikel 17 i grundförordningen för fastställandet av dumpning och skada (se nedan för utförligare upplysningar om stickprovsförfarande).
- (5) För att de exporterande tillverkare i Kina som så önskade skulle ha möjlighet att ansöka om att bli behandlade som företag som är verksamma under marknadsmässiga förhållanden, nedan kallat "marknadsekonomisk status", eller om individuell behandling, sände kommissionen ansökningsformulär till de exporterande tillverkare som den visste var berörda och till de kinesiska myndigheterna. 108 företag och företagsgrupper ansökte om marknadsekonomisk status enligt artikel 2.7 i grundförordningen. Samtliga av dessa ansökte även om individuell behandling om undersökningen skulle visa att de inte uppfyllde villkoren för marknadsekonomisk status. Tre företag ansökte endast om individuell behandling.
- (6) Kommissionen skickade frågeformulär till alla parter som den visste var berörda och till övriga företag som gav sig till känna inom de tidsfrister som angavs i tillkännagivandet om inledande. Svar på frågeformuläret inkom från parter som ingick i urvalet av exportörer, importörer och gemenskapsindustrin men även från två detaljhandlare i gemenskapen.
- (7) Flera parter lämnade även skriftliga synpunkter. Alla parter som begärde att bli hörda inom den fastställda tidsfristen och kunde visa att det fanns särskilda skäl till detta gavs också möjlighet att bli hörda.

- (8) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för ett preliminärt fastställande av dumpning, därav följande skada och gemenskapens intresse, och gjorde kontrollbesök på plats hos följande företag:

Gemenskapstillverkare

- SP Metal, Paris, Frankrike, och de närstående företagen SP Metal Biel, Zaragoza, Spanien, och Jet Sac SA, Auchel, Frankrike
- Groupe Barbier SA, Ste Sigolene, Frankrike
- Plásticos Romero SA, Murcia, Spanien
- Plasbel SA, Murcia, Spanien
- Alplast SA, Ste Marie aux Mines, Frankrike

Icke-närstående importörer i gemenskapen

- FIPP GmbH & Co KG och det närstående företaget DEISS GmbH & Co KG, Hamburg, Tyskland

Exporterande tillverkare och närstående företag i exportländerna

Kina

- Cedo Shanghai Ltd, Shanghai
- Chun Yip Plastics (Shenzhen) Ltd, Shenzhen
- Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd, Huizhou
- Suzhou Guoxin Group Co., Ltd, Taicang
- Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd och Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd, Wuxi
- Zhongshan Qi Yu Plastic Products Co., Ltd, Zhongshan
- Weifang Lefu Plastic Products Co., Ltd, Weifang
- Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd, Longhai
- Sunway Kordis (Shanghai) Ltd och Shanghai Sunway Polysell Ltd, Shanghai
- Nantong Huasheng Plastic Products Co., Ltd, Nantong

Malaysia

- Dragonpak Industries (M) S/B, Johor Bahru
- Europlastics Malaysia S/B, Shah Alam

- Hond Tat Industries S/B, Klang
- Plastic V S/B, Klang
- Poly Carrier Industries S/B, Klang
- Sido Bangun S/B, Negri Sembilan

Thailand

- King Pac Industrial Company Limited, Chonburi
- Multibax Public Co., Ltd, Chonburi
- Naraipak Co., Ltd, Bangkok
- Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd, Bangkok
- Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd, Nakornpathorn

Närstående importörer i gemenskapen

- Cedo Limited UK, Telford, Förenade kungariket
- Cedo GmbH, Mönchengladbach, Tyskland
- Europackaging plc, Birmingham, Förenade kungariket
- 3S's Limited, Upton-upon-Severn, Förenade kungariket
- Kordis Limited och Kordis BV, Stratford-upon-Avon, Förenade kungariket

3. UNDERSÖKNINGSPERIOD

- (9) Undersökningen av dumpning omfattade perioden 1 april 2004–31 mars 2005, nedan kallad "undersökningsperioden" eller "UP" i tabeller. Undersökningen rörande skada omfattade perioden 1 januari 2002–31 mars 2005, nedan kallad "skadeundersökningsperioden".

B. STICKPROVSFÖRFARANDE

1. STICKPROVSFÖRFARANDE AVSEENDE EXPORTERANDE TILLVERKARE I KINA, MALAYSIA OCH THAILAND

- (10) Eftersom antalet exporterande tillverkare i Kina, Malaysia och Thailand var stort föreslogs det, som redan nämnts, i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande skulle tillämpas i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen.

- (11) För att kommissionen skulle kunna besluta om huruvida ett stickprovsförfarande var nödvändigt och i så fall kunna göra ett urval uppmanades de exporterande tillverkarna att ge sig till känna inom femton dagar efter det att undersökningen inletts och lämna grundläggande uppgifter om sin exportförsäljning och sin inhemska försäljning, namn på och verksamhetsuppgifter för alla närstående företag som sysslar med tillverkning eller försäljning av den berörda produkten. Samråd skedde även med myndigheterna i Kina, Malaysia och Thailand.
- (12) 108 företag och företagsgrupper i Kina, 36 företag i Malaysia och 17 i Thailand gav sig till känna och lämnade de begärda uppgifterna inom den fastställda tidsfristen. Av dessa uppgav emellertid bara 104 företag och företagsgrupper i Kina, 31 företag i Malaysia och 14 i Thailand att de hade exporterat till gemenskapen under undersökningsperioden.
- (13) De tillverkare som hade exporterat den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden och som förklarade sig villiga att ingå i urvalet betraktades som samarbetsvilliga och beaktades när urvalet skulle göras.
- (14) De samarbetsvilliga exporterande tillverkarna svarade för cirka 95 % av Kinas, 96 % av Malaysias och 88 % av Thailands totala export av den berörda produkten till gemenskapen.
- (15) De övriga företagen var antingen handlare eller exporterande tillverkare som inte exporterat till gemenskapen under undersökningsperioden. Därför kommer inte någon dumpningsmarginal att fastställas för dessa företag.
- (16) De exporterande tillverkare som inte gav sig till känna inom tidsfristen betraktades som icke-samarbetsvilliga i samband med undersökningen.
- (17) Enligt artikel 17.1 i grundförordningen beaktades omfattningen av den exporterande tillverkarens försäljning till gemenskapen och på hemmamarknaden vid urvalet. Av de orsaker som anges nedan ansågs det att urvalet bör omfatta ett tillräckligt antal företag med försäljning på hemmamarknaden. Därför ingick ett antal större exportföretag med en representativ inhemska försäljning i urvalet.
- (18) På grundval av detta ingick ursprungligen tio kinesiska, sex malaysiska och sex thailändska exporterande tillverkare i kommissionens stickprov. De företag som ingick svarade för cirka 52 % av Kinas, 62 % av Malaysias och 71 % av Thailands export till gemenskapen av den berörda produkten.
- (19) I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen gavs de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna och myndigheterna i de berörda länderna möjlighet att lämna synpunkter på urvalet för stickprovsundersökningen.
- (20) Flera kinesiska exportörer hävdade att de borde ha tagits med i urvalet på grund av särskilda omständigheter gällande deras företag, t.ex. produkttyper, företagsmodell, kostnadsstruktur eller anslutning till Hongkong- eller EU-baserade företagsgrupper. Med hänsyn till den stora mängden uppgifter och den tid som stod till förfogande för urvalet skulle det emellertid ha varit omöjligt att försöka göra ett urval som tog hänsyn till alla ovannämnda faktorer, vilket inte heller krävs enligt grundförordningen. Enligt grundförordningen får undersökningen begränsas till den största representativa exportvolym som rimligen kan undersökas inom den tid som står till förfogande.
- (21) En kinesisk exportör hävdade att kommissionen, i enlighet med Världshandelsorganisationens (WTO) antidumpningsavtal, endast borde ha valt de exportörer som hade störst försäljningsvolym till gemenskapen utan att ta hänsyn till försäljningsvolymen på hemmamarknaden. I artikel 6.10 i WTO:s antidumpningsavtal anges bland annat att ett urval av exportörer kan göras utifrån "den största andel av exporten från landet ifråga som rimligen kan undersökas". Denna tolkning av artikel 6.10 i WTO:s

antidumpningsavtal måste avvisas. Det sägs ingenting i artikel 6.10 som gör att exportörer med en representativ inhemsk försäljning inte skulle kunna ingå i urvalet. Dessutom är syftet med att göra ett urval av exporterande tillverkare att samla in så representativa uppgifter som möjligt som grund för beräkningen av en dumpningsmarginal. Det är därför viktigt att företag med inhemsk försäljning av den berörda produkten ingår i urvalet för att normalvärde, försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst skall kunna fastställas enligt artikel 2.1–2.6 i grundförordningen. För företag som uppfyller kriterierna för marknadsekonomisk status skulle det vara svårt att fastställa normalvärdet utan att ha tillräckliga uppgifter om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Den största exportvolym som rimligen kan undersökas bör därför även omfatta ett tillräckligt antal företag med inhemsk försäljning under undersökningsperioden. I enlighet med artikel 6.10 i WTO:s antidumpningsavtal och artikel 17 i grundförordningen omfattade urvalet därför endast de större exporterande tillverkare som också stod för en betydande del av försäljningen på hemmamarknaden.

(22) Vid undersökningen framkom det att *Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd* och *Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd* felaktigt hade uppgett en stor export av den berörda produkten till gemenskapen som de själva inte hade tillverkat utan endast bearbetat för andra exporterande tillverkare. Eftersom den faktiska försäljningen av företagets egenproduktion av den berörda produkten var så låg ströks företaget från det kinesiska urvalet, men eftersom företaget redan hade granskats kommer det emellertid att beviljas en individuell undersökning.

(23) *Malaysian Plastic Manufacturers Association* påpekade att ett av de företag som inte ingick i urvalet inte hade uppgett ett närstående företags lokala försäljning av plastpåsar och att företaget borde ha ingått i urvalet. Eftersom uppgifter om detta rapporteringsfel hade inkommit i tid tog kommissionen med företaget i urvalet och bytte därför ut ett av de företag som tidigare ingått i urvalet men som hade en mindre exportförsäljningsvolym.

(24) Frågeformulär sändes till de 22 företag som ursprungligen ingick i urvalet och alla besvarade det inom den fastställda tidsfristen, med undantag av ett thailändskt företag som ingick i urvalet men som senare avbröt samarbetet.

(25) Med hänsyn till det stora antal länder och parter som berörs och till tidsbegränsningen ansåg kommissionen slutligen att ingen exporterande tillverkare kunde beviljas en individuell undersökning enligt artiklarna 9.6 och 17.3 i grundförordningen, eftersom detta skulle bli orimligt betungande och förhindra att undersökningen avslutades i tid. Följaktligen meddelade kommissionen alla samarbetsvilliga exporterande tillverkare att den inte avsåg att bevilja någon begäran om individuell undersökning. Ingen sådan begäran mottogs inom den tidsfrist på 40 dagar som hade fastställts i tillkännagivandet om inledande.

(26) Ett företag i Kina som inte ingick i urvalet, men som samarbetat vid undersökningen, lämnade in en begäran om namnändring från *Jiangmen Xiefeng Plastic Co., Ltd* till *Jiangmen Toptype Plastic Products Co., Ltd*. Handlingar lämnades in som styrkte att det handlade om en ändring av den juridiska personens namn och inte avsåg någon ändring av företagets status, struktur eller ägandeförhållande. Företagets namn ändrades därför till det nya namnet i bilagan till förordningen.

2. STICKPROVSFÖRFARANDE AVSEENDE TILLVERKARE I GEMENSKAPEN

(27) Eftersom antalet gemenskapstillverkare var stort föreslogs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande skulle tillämpas i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen. I detta syfte begärde kommissionen att gemenskapstillverkarna skulle lämna uppgifter om tillverkning och försäljning av en likadan produkt.

- (28) 34 gemenskapstillverkare gav sig till känna och lämnade in de begärda uppgifterna. Sammanlagt fem företag (tre i Frankrike och två i Spanien) ingick i urvalet, eftersom de hade den största representativa tillverkningsvolym i gemenskapen (cirka 18 %) som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. I enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen samrådde kommissionen med gemenskapstillverkarnas intresseorganisation, som inte hade några invändningar. Alla gemenskapstillverkare som ingick i urvalet var samarbetsvilliga och besvarade frågeformuläret inom den fastställda tidsfristen. Dessutom lämnade övriga klagande tillverkare samt tillverkare i Belgien, Danmark, Spanien, Frankrike, Nederländerna, Polen, Portugal och Förenade kungariket som stödde undersökningen vissa allmänna uppgifter för skadeanalysen.

3. STICKPROVSFÖRFARANDE AVSEENDE IMPORTÖRER

- (29) Eftersom antalet importörer i gemenskapen var stort angavs det i tillkännagivandet om inledande att ett stickprovsförfarande planerades i enlighet med artikel 17.1 i grundförordningen. I detta syfte begärde kommissionen att importörerna skulle lämna uppgifter om import och försäljning av den berörda produkten.
- (30) På grundval av dessa uppgifter valde kommissionen ut fem importörer i tre medlemsstater, varav två i Frankrike, en i Tyskland och två i Förenade kungariket. Samråd fördes med två kända intresseorganisationer. Dessa importörer hade den största representativa försäljningsvolymen av kända importörer i gemenskapen (cirka 9 %) som rimligen kunde undersökas inom den tid som stod till förfogande. Två importörer var samarbetsvilliga och besvarade frågeformuläret.

4. MEDDELANDE AV UPPGIFTER

- (31) Alla parter underrättades om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för avsikten att rekommendera införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa säckar, bärkassar och påsar av plast med ursprung i Kina och Thailand och avslutande av förfarandet beträffande import med ursprung i Malaysia. De gavs även möjlighet att inom en viss tid inkomma med synpunkter efter det att de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för införandet av de slutliga åtgärderna hade meddelats.
- (32) De muntliga och skriftliga synpunkter som de berörda parterna lämnade togs under övervägande och slutsat-

serna modifierades där så var lämpligt på grundval av dessa synpunkter.

C. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

1. ALLMÄNT

- (33) Säckar, bärkassar och påsar tillverkade av polyetenplast distribueras i allmänhet via detaljhandelsbutiker till konsumenterna, som huvudsakligen använder dem för transport av inköpta varor och förpackning av livsmedel eller hushållsavfall.

2. BERÖRD PRODUKT

- (34) Den berörda produkten är säckar, bärkassar och påsar av plast innehållande minst 20 viktprocent polyeten och med en tjocklek av högst 100 mikrometer, nedan kallad "plastpåsar", med ursprung i Kina, Malaysia och Thailand. Produkten klassificeras enligt KN-nummer ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 och ex 3923 29 90.

- (35) Plastpåsar tillverkas av polyetenpolymerer genom strängsprutning till en kontinuerlig tubform genom luftinsprutning, följt av skärande bearbetning och i tillämpliga fall svetsning, tryck och tillägg av handtag och/eller stängningsmekanism. Påsarna kan tillverkas av polyeten av olika densitet och blandas med andra hartser eller tillsatser. Materialsammansättningen påverkar olika egenskaper hos påsen, t.ex. styrka, hållbarhet eller nedbrytbarhet, som kan behövas för olika användningsområden.

- (36) Under undersökningens gång hävdade de kinesiska myndigheterna och flera importörer och exportörer att undersökningens räckvidd var alltför stor, eftersom den omfattade produkter som bärkassar, avfallspåsar, fryspåsar, påsar för frukt och grönsaker och andra produkter som de hävdade skiljer sig åt i fråga om fysiska egenskaper, prissättning, försäljningskanaler, slutanvändning och konsumenternas uppfattning av produkterna. Särskilt en exportör och flera importörer begärde att undersökningen inte skulle omfatta blixtlåspåsar (polyetenpåsar med ett blixtlås som tillslutningsanordning), eftersom de hävdade att skillnader förelåg i fråga om råvaror, tillverkningsprocess, utseende, användning, distribution, konsumenternas uppfattning och priset. En annan importör framförde liknande argument beträffande penningpåsar, som uppgavs ha vissa unika tekniska och fysiska egenskaper och endast tillverkas av ett begränsat antal företag.

(37) En malaysisk exportör hävdade vidare att en patenterad funktion i doseringssystemet för vissa av dess bärkassar innebar att de inte borde omfattas av undersökningen, eftersom de enligt exportören inte kan tillverkas av gemenskapsindustrin. Denna patenterade funktion syftar till att ge en funktionell fördel i förhållande till andra bärkassar, men utgör dock ingen tillräcklig olikhet i fysiska egenskaper för de berörda påsarna så att den kan anses vara en separat produkt. De är i stort sett utbytbara med andra bärkassar, med eller utan liknande patenterade funktioner.

(38) Samtidigt som det medges att det finns olika typer av plastpåsar som utformats för olika användningsområden, bland annat de ovan nämnda, visade undersökningen att alla dess typer av plastpåsar, även de med patenterade funktioner, har samma grundläggande fysiska och kemiska egenskaper. Det handlar i grunden om flexibla behållare tillverkade av polyetenfilm som används för förpackning och transport av varor. Plastpåsar används alltid på samma sätt, även om de varor som transporteras eller förpackas kan variera (t.ex. detaljhandelsvaror, livsmedel eller avfall). Det bör i detta sammanhang noteras att grundförordningen inte kräver att undersökningar skall omfatta i alla avseenden identiska produkter, t.ex. i fråga om tillverkningsprocess, prissättning, försäljningskanaler, användningsområden eller konsumenternas uppfattning av produkterna. Kommissionens praxis för att olika produkttyper skall anses som en och samma produkt har hela tiden snarare varit att kräva att det räcker att de har samma fysiska, tekniska och/eller kemiska egenskaper.

(39) Alla olika typer av plastpåsar klassificerade enligt KN-nummer ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 och ex 3923 29 90 med ursprung i Kina, Malaysia och Thailand är därför att anse som en och samma produkt med avseende på den nu aktuella undersökningen.

3. LIKADAN PRODUKT

(40) Kommissionen konstaterade att de plastpåsar som tillverkades och såldes på respektive hemmamarknader i Kina, Malaysia (som även användes som jämförelseland) och Thailand, de som exporterades till gemenskapen från de berörda länderna samt de som tillverkades och såldes i gemenskapen av gemenskapsindustrin alla hade samma fysiska, kemiska och tekniska egenskaper och användningsområden. Kommissionen konstaterar därför att alla dessa produkter är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen.

D. DUMPNING

1. ALLMÄN METOD

(41) Den allmänna metod som beskrivs nedan har tillämpats på alla samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Malaysia och Thailand samt på de samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Kina som beviljats marknadsekonomisk status. Undersökningsresultaten rörande dumpning för varje berört land beskriver följaktligen endast specifika aspekter för varje exportland.

1.1 Normalvärde

(42) I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen undersökte kommissionen först om varje enskild exporterande tillverkare hade en inhemsk försäljning av den berörda produkten till oberoende kunder som var representativ, dvs. om denna försäljningsvolym motsvarade minst 5 % av dess totala exportförsäljning av den berörda produkten till gemenskapen.

(43) Kommissionen identifierade därefter de produkttyper som sålts på hemmamarknaden av företag vars försäljning på den marknaden var representativ totalt sett, och som var identiska eller direkt jämförbara med de typer som såldes på export till gemenskapen. Följande kriterier användes: typ av råvara, dimensioner, färg, tryck, stängningsmekanism, handtag och utformning av plastpåsar.

(44) Den inhemska försäljningen av en viss produkttyp ansågs vara tillräckligt representativ när den inhemska försäljningsvolymen av den produkttypen till oberoende kunder under undersökningsperioden uppgick till minst 5 % av den totala volym av den jämförbara produkttyp som såldes för export till gemenskapen.

(45) Kommissionen undersökte därefter om försäljningen på hemmamarknaden av varje typ av plastpåse, som sålts i representativa kvantiteter av varje företag i varje exporterande land, kunde anses ha skett vid normal handel i enlighet med artikel 2.4 i grundförordningen. I detta syfte fastställdes den andel av den inhemska försäljningen till oberoende kunder som, för varje exporterad produkttyp, varit lönsam på hemmamarknaden under undersökningsperioden.

- (46) I de fall där försäljningsvolymen för en produkttyp som såldes till ett nettopris som motsvarade eller översteg den beräknade tillverkningskostnaden utgjorde mer än 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen och det vägda genomsnittliga priset för den typen var detsamma som eller översteg tillverkningskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på hemmamarknaden. Detta pris beräknades som ett vägt genomsnitt av priserna på all försäljning av denna typ på hemmamarknaden under undersökningsperioden, oavsett om försäljningen var lönsam eller inte.
- (47) I de fall där volymen av den lönsamma försäljningen av en produkttyp utgjorde högst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen, eller där det vägda genomsnittliga priset för den typen var lägre än produktionskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av den lönsamma försäljningen endast av denna typ, förutsatt att denna försäljning utgjorde minst 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen.
- (48) I de fall där den lönsamma försäljningen av en viss produkttyp utgjorde mindre än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen, ansågs försäljningen av denna typ inte ha skett i tillräckliga mängder för att normalvärdet skulle kunna fastställas på grundval av priset på hemmamarknaden.
- (49) När priserna på hemmamarknaden för en viss produkttyp som sålts av en exporterande tillverkare inte kunde användas för att fastställa normalvärdet var kommissionen tvungen att använda en annan metod. Kommissionen använde i dessa fall ett konstruerat normalvärde enligt artikel 2.3 i grundförordningen.
- (50) Normalvärdet konstruerades genom att ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader och en skälig vinstmarginal lades till varje exportörs tillverkningskostnader, vid behov justerade, för de exporterade typerna.
- (51) I samtliga fall fastställdes försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst enligt de metoder som anges i artikel 2.6 i grundförordningen. I samband med detta undersökte kommissionen om uppgifterna om försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst för var och en av de exporterande tillverkarna på hemmamarknaden var tillförlitliga.

1.2 Exportpris

- (52) I samtliga fall där den berörda produkten exporterades till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas.
- (53) Om exportförsäljningen ägde rum via en närstående importör i gemenskapen, konstruerades exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen på grundval av det pris till vilket de importerade produkterna första gången såldes vidare till en oberoende köpare, efter justering för alla kostnader som uppkommit mellan importen och återförsäljningen, samt en skälig marginal för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt vinst. Härvidlag användes den närstående importörens egna försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader. Vinstmarginalen fastställdes på grundval av tillgängliga uppgifter från samarbetsvilliga, icke-närstående importörer.

1.3 Jämförelse

- (54) Jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset gjordes på nivån fritt fabrik.
- (55) För att jämförelsen mellan normalvärdet och exportpriset skulle bli rättvis gjordes justeringar för att ta hänsyn till olikheter som påverkade priserna och prisernas jämförbarhet i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen. För samtliga undersökta exporterande tillverkare beviljades i tillämpliga och motiverade fall justeringar för skillnader i fråga om transportkostnader, sjöfrakts- och försäkringskostnader, hanterings- och lastningskostnader samt därmed sammanhängande kostnader, förpacknings- och kreditkostnader samt provisioner.

1.4 Dumpningsmarginaler

- (56) I enlighet med artikel 2.11 och 2.12 i grundförordningen fastställdes dumpningsmarginalerna på grundval av en jämförelse mellan det vägda genomsnittliga normalvärdet per produkttyp och det vägda genomsnittliga exportpriset per produkttyp fastställt enligt ovan.
- (57) Dumpningsmarginalen för de samarbetsvilliga exporterande tillverkare som gett sig till känna enligt artikel 17 i grundförordningen men som inte ingick i urvalet fastställdes på grundval av det vägda genomsnittet av dumpningsmarginalerna för de företag som ingick i urvalet, enligt artikel 9.6 i grundförordningen.

- (58) Kommissionen har som praxis att betrakta närstående exporterande tillverkare eller exporterande tillverkare som tillhör samma företagsgrupp som en och samma enhet vid fastställandet av dumpningsmarginalen och fastställer därför en enda dumpningsmarginal för dessa företag. Anledningen till detta är framför allt att individuella dumpningsmarginaler skulle kunna uppmuntra till kringgående av antidumpningsåtgärderna genom att närstående exporterande tillverkare får möjlighet att kanalisera sin export till gemenskapen via det företag som har den lägsta individuella dumpningsmarginalen, vilket skulle göra åtgärderna verkningslösa.
- (59) I enlighet med denna praxis betraktades de närstående exporterande tillverkare som tillhörde samma företagsgrupp som en enda enhet och tilldelades en enhetlig dumpningsmarginal som fastställdes på grundval av det vägda genomsnittet av dumpningsmarginalerna för de samarbetsvilliga tillverkarna i deras respektive grupper.
- (60) I syfte att fastställa dumpningsmarginalen för icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkare fastställdes först hur omfattande den bristande samarbetsviljan var. För detta ändamål jämfördes de uppgifter som de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna hade lämnat om sin export till gemenskapen med motsvarande uppgifter från Eurostats importstatistik.
- (61) Eftersom graden av samarbetsvilja i Malaysia och Thailand var hög (över 85 %) ansågs det lämpligt att fastställa dumpningsmarginalen för de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i vart och ett av dessa länder till en nivå motsvarande den högsta dumpningsmarginal som satts för en samarbetsvillig exportör.
- (62) Trots en hög allmän samarbetsvilja i Kina bör det noteras att tre exporterande tillverkare lämnade oriktiga och vilseledande uppgifter och därför, enligt nedan, konstaterades vara icke-samarbetsvilliga i enlighet med artikel 18 i grundförordningen. Eftersom dessa företag avsiktligt avstod från samarbete grundades den övriga dumpningsmarginalen för vart och ett av de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Kina på tillgängliga fakta. Det ansågs därför lämpligt att den övriga dumpningsmarginalen fastställdes till nivån för de största marginaler som fastställts för representativa typer för en icke-samarbetsvillig exportör som varken beviljats marknadsekonomisk status eller individuell behandling. Det fanns inget som tydde på att de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna dumpade till en lägre nivå.
- ## 2. MALAYSIA
- ### 2.1 Normalvärde
- (63) Tre företag hade en sammanlagd inhemsk försäljning som var representativ. Eftersom det saknades matchande inhemska och exporterade produkttyper konstruerades normalvärdet för dessa företag enligt den metod som beskrivs ovan. Även för de tre företag som saknade en representativ inhemsk försäljning konstruerades normalvärdet enligt metoden ovan.
- (64) För att konstruera normalvärdet för de tre företagen med en representativ inhemsk försäljning användes företagets vinst vid normal handel samt försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader grundade på deras egen försäljning på hemmamarknaden.
- (65) För de tre företag som saknade en representativ inhemsk försäljning fastställdes ett belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader på grundval av motsvarande genomsnittliga kostnader för de tre företag som hade en inhemsk försäljning.
- (66) Eftersom endast en malaysisk exportör hade en inhemsk försäljning av den likadana produkten som var lönsam totalt sett användes den genomsnittliga vinstmarginalen vid försäljning av samma generella produktkategori på hemmamarknaden, dvs. 5,5 %, för att konstruera normalvärdet för de tre företag som saknade inhemsk försäljning, i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen.

2.2 Exportpris

(67) De sex exporterande tillverkarnas försäljning till gemenskapen skedde antingen direkt till oberoende kunder eller via närstående handelsföretag i gemenskapen och i Indonesien. Om exportförsäljningen ägde rum via närstående importörer i gemenskapen, konstruerades exportpriset i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen enligt den metod som anges ovan i skäl 53.

2.3 Jämförelse

- (68) Normalvärdet och exportpriset jämfördes på nivån fritt fabrik, enligt beskrivningen ovan i skälen 54 och 55, och justeringar gjordes i tillämpliga fall enligt artikel 2.10 i grundförordningen.
- (69) För försäljning som skedde via Indonesien gjordes en justering på 3,3 % för provisioner i enlighet med artikel 2.10 i i grundförordningen. Provisionerna grundades på det indonesiska företagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader samt en vinstmarginal på 3 %. Eftersom det indonesiska företagets vinst påverkades av försäljningen mellan närstående företag fastställdes vinstmarginalen 3 % på grundval av den vinst som uppnåts av en icke-närstående handlare.
- (70) En annan exportör begärde att en justering skulle göras av dess försäljningspriser i gemenskapen för att beakta att det senaste kontraktet med slutkunden (efter undersökningsperioden) tillåter prishöjningar, enligt uppgift för att kompensera exportören för förluster under undersökningsperioden på grund av ökade råvarukostnader. Eftersom ingen justering av priserna gjordes under undersökningsperioden och det inte finns belägg för något samband mellan det nya kontraktet och den tidigare kostnadsutvecklingen kan detta inte beviljas.

2.4 Dumpningsmarginaler

- (71) Dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull, är följande:

— Dragonpak Industries (M) S/B, Johor Bahru	0 %
— Europlastics Malaysia S/B, Shah Alam	0 %
— Hond Tat Industries S/B, Klang	4,0 %
— Plastic V S/B, Klang	0 %
— Poly Carrier Industries S/B, Klang	0 %
— Sido Bangun S/B, Negri Sembilan	9,1 %
— Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet	7,3 %
— Övriga företag	9,1 %

- (72) Kommissionen undersökte om det kunde fastställas att den landsomfattande dumpningsnivån för Malaysia översteg den miniminivå på 2 % som anges i artikel 9.3 i grundförordningen. För detta ändamål ansågs det lämpligt att extrapolera resultaten från stickprovsundersökningen, inklusive från de företag som inte tillämpade dumpade priser, för att bedöma dumpningsnivån för de företag som inte ingick i urvalet. Dumpningsmarginalen i urvalet, uttryckt i procent av exportvärdet cif, understeg 2 %. Den samlade dumpningsmarginal som fastställdes för Malaysia understeg därför miniminivån. Under dessa omständigheter bör förfarandet rörande import av den berörda produkten med ursprung i Malaysia avslutas och ingen tull bör införas.

- (73) Gemenskapsindustrin hävdade att artikel 9.3 i grundförordningen inte ger stöd för ett fastställande av en landsomfattande miniminivå för dumpningsmarginalen.

- (74) Denna tolkning avvisades av kommissionen. I artikel 9.3 i grundförordningen anges tydligt att ett förfarande skall avslutas om dumpningsmarginalen understiger 2 %. Om ett förfarande inleds mot ett land avser detta en landsomfattande dumpningsmarginal.

- (75) Gemenskapsindustrin hävdade också att man enligt artikel 9.6 i grundförordningen skall bortse från noll- och minimimarginaler vid beräkningen av antidumpingstull för de samarbetsvilliga tillverkare som inte ingår i stickprovet. I denna artikel fastställs dock endast den övre gräns som skall gälla för dessa exporterande tillverkare när tullar tillämpas. Eftersom de exporterande tillverkare i Malaysia för vilka dumpning hade konstaterats endast svarade för en mindre del av den sammanlagda exporten från Malaysia ansågs det, enligt ovan i skäl 72, lämpligt att grunda beräkningen för hela landet på en extrapolering av resultaten från hela stickprovet.

3. THAILAND

3.1 Normalvärde

- (76) Tre företag hade en sammanlagd inhemsk försäljning som var representativ. Eftersom det saknades matchande inhemska och exporterade produkttyper konstruerades normalvärdet för dessa företag enligt den metod som anges ovan. Även för de företag som saknade en representativ inhemsk försäljning konstruerades normalvärdet enligt metoden ovan.

(77) För dessa tre företag användes försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader grundade på deras egen försäljning på hemmamarknaden. För de två företag som saknade en representativ inhemsk försäljning fastställdes ett belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader på grundval av motsvarande genomsnittliga kostnader för de tre företag som hade en inhemsk försäljning.

(78) För två av företagen med en representativ inhemsk försäljning användes vinsten vid normal handel. För det tredje företaget med en representativ inhemsk försäljning kunde inte den egna vinsten användas eftersom mindre än 10 % av försäljningen skett vid normal handel.

(79) Eftersom ingen thailändsk exportör hade en inhemsk försäljning som var lönsam totalt sett användes en skälig vinstmarginal grundad på vinsten för ett thailändskt företag vid inhemsk försäljning av samma generella produktkategori för att konstruera normalvärdet för de två företag som saknade inhemsk försäljning och för det företag vars inhemska försäljning till mindre än 10 % hade skett vid normal handel, i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen.

3.2 Exportpris

(80) Exporten från de fem samarbetsvilliga exporterande tillverkarna skedde direkt till oberoende kunder i gemenskapen. Exportpriserna grundades därför i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen på de priser som faktiskt betalats eller skulle betalas för den berörda produkten.

3.3 Jämförelse

(81) Normalvärdet och exportpriset jämfördes på nivån fritt fabrik, enligt beskrivningen ovan, och justeringar gjordes i tillämpliga fall enligt artikel 2.10 i grundförordningen.

3.4 Dumpningsmarginaler

(82) Dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull, är följande:

— King Pac Industrial Co. Ltd., Chonburi och Dpac Industrial Co., Ltd., Bangkok	14,3 %
— Multibax Public Co., Ltd., Chonburi	5,1 %
— Naraipak Co., Ltd. och Narai Packaging (Thailand) Ltd., Bangkok	10,4 %
— Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok	6,8 %
— Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd., Nakhonpathom	5,8 %
— Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet	7,9 %
— Övriga företag	14,3 %

4. KINA

4.1 Marknadsekonomisk status och individuell behandling

(83) Vid antidumpningsundersökningar beträffande import med ursprung i Kina skall normalvärdet fastställas i enlighet med punkterna 1–6 i artikel 2.7 b i grundförordningen för de exporterande tillverkare som konstaterats uppfylla kriterierna i artikel 2.7 c. Dessa kriterier är i korthet följande:

1. Företagens beslut rörande verksamheten och kostnader fattas utifrån de förutsättningar som råder på marknaden utan något större statligt inflytande.
2. Företagens räkenskaper är föremål för en oberoende revision i enlighet med internationella redovisningsstandarder och tillämpas för alla ändamål.
3. Det förekommer inga markanta snedvridningar till följd av tidigare icke-marknadsekonomiska system.
4. Rättssäkerhet och stabilitet garanteras genom lagar om konkurser och ägandeförhållanden.
5. Valutaomräkning sker till marknadskurser.

(84) Av de samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Kina som ingick i urvalet ansökte 108 om marknadsekonomisk status enligt artikel 2.7 b i grundförordningen och lämnade in sin ansökan för detta ändamål inom den

fastställda tidsfristen. Tre företag ansökte endast om individuell behandling och besvarade därför endast tillämpliga delar av ansökan om marknadsekonomisk status. När det gäller de tio undersökta företagen inhämtade kommissionen alla uppgifter som ansågs nödvändiga och kontrollerade på plats hos det berörda företaget de uppgifter som lämnats i ansökningarna om marknadsekonomisk status.

- (85) Det konstaterades att sju av de tio kinesiska exporterande tillverkare som undersökts har visat att de uppfyller de fem kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen och bör därför beviljas marknadsekonomisk status, och att en exporterande tillverkare inte bör beviljas sådan status.
- (86) Det konstaterades vidare att de två återstående exporterande tillverkare från Kina som undersökts och en exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet hade lämnat oriktiga och vilseledande uppgifter i den mening som avses i artikel 18 i grundförordningen.
- (87) Två exporterande tillverkare uppgav inte sitt förhållande till varandra i sina formulär för ansökan om marknadsekonomisk status och antidumpningsfrågeformuläret, och en av dessa tillverkare lämnade in falska bevis i syfte att delvis dölja detta förhållande.
- (88) I detta sammanhang bör det noteras att kommissionen har som praxis att undersöka huruvida en grupp närstående företag som helhet uppfyller villkoren för marknadsekonomisk status. Detta är nödvändigt för att undvika att en företagsgrupps försäljning kanaliseras via ett av de närstående företagen i gruppen som har en individuell tullsats och marknadsekonomisk status, i de fall då åtgärder införs. Om ett dotterbolag eller något annat närstående företag tillverkar eller säljer den berörda produkten måste därför alla sådana närstående företag redovisas som närstående så att de kan tilldelas en dumpningsmarginal, i de fall då åtgärder införs. Vidare måste alla närstående företag som medverkar i tillverkningen eller försäljningen av den berörda produkten besvara formuläret för ansökan om marknadsekonomisk status så att det blir möjligt att undersöka om de också uppfyller kriterierna i artikel 2.7 c i grundförordningen. Alla närstående tillverkare måste också besvara frågeformuläret.
- (89) I detta fall försökte de närstående företagen dölja sitt förhållande till varandra, trots att båda företagen enskilt fullgjorde sin skyldighet att lämna in ett formulär om ansökan om marknadsekonomisk status. Eftersom förhållandet inte uppgavs undersöktes inte ett av de två närstående företagen tillsammans med det andra företag som ingick i urvalet, vilket normalt skulle ha varit fallet. De uppgifter som lämnades till kommissionen kunde därför inte medge en riktig undersökning av alla närstående företag i gruppen. Detta innebar att det inte kunde fastställas att gruppen som helhet uppfyllde villkoren för marknadsekonomisk status.
- (90) Både den exporterande tillverkare som undersökts och dess närstående företag, en tillverkare som medverkade i tillverkningen och försäljningen av den berörda produkten, ansågs därför som icke samarbetsvilliga exporterande tillverkare.
- (91) För det andra återstående företaget hittades bevisning om att det medvetet hade lämnat oriktiga uppgifter om exportförsäljningen i sitt svar på frågeformuläret samt förfalskade exportfakturer vid besöket på plats, enligt beskrivningen nedan i skäl 112. Eftersom exportören hade konstaterats vara icke samarbetsvillig ansågs det inte relevant att besluta något om dess ansökan om marknadsekonomisk status, då ingen individuell marginal kunde beräknas för detta företag under dessa omständigheter.
- (92) De berörda exporterande tillverkarna och gemenskapsindustrin gavs tillfälle att lämna synpunkter på ovanstående slutsatser.
- (93) Den exporterande tillverkare från Kina som avses i skäl 85 kunde inte visa att kriterierna 1, 2 och 3 ovan hade uppfyllts och beviljades därför inte marknadsekonomisk status. Undersökningen av företaget och dess närstående företag visade att företagsgruppen omfattar två tillverkningsenheter, varav den ena är ett kinesiskt företag och den andra en kinesisk filial till det Hongkongbaserade moderbolaget. Företaget kunde inte bevisa att ledningen

av filialen inte påverkas av den kinesiska staten. Dessutom anges det i verksamhetstillståndet för det kinesiska tillverkningsföretaget att en viss minsta procentandel av tillverkningen skall exporteras. Företaget hävdade att det kunde få tillstånd från de lokala myndigheterna att sälja på hemmamarknaden, dvs. att få ett verksamhetstillstånd utan särskilda villkor. Ingen bevisning lämnades dock som stöd för detta påstående. Företaget begärde inte heller att denna uppenbara begränsning av verksamhetstillståndet skulle tas bort och ändrade inte bolagsordningen som också innehöll detta exportkrav. Följaktligen dras slutsatsen att företaget inte har lämnat tillräcklig bevisning för att det på ett fritt och flexibelt sätt kan anpassa sin försäljning till marknadssignaler, vilket skulle innebära att de även kunde sälja på hemmamarknaden. Denna begränsning har sin grund i ett större statligt inflytande, dvs. ett verksamhetstillstånd som begränsar företagets verksamhetsområde till exportmarknaden.

(94) Mot denna bakgrund avslogs även företagets begäran om individuell behandling, eftersom det inte uppfyllde villkoret i artikel 9.5 b i grundförordningen om att exportpriser och exportvolymerna skall bestämmas fritt.

(95) När det gäller det andra kriteriet ansåg man att räkenskaperna vid filialen till det Hongkongbaserade moderbolaget inte följer principen om periodiserad redovisning i enlighet med internationella redovisningsstandarder (IAS), eftersom filialen använder kontantmetoden. Det faktum att filialens och det andra tillverkningsföretagets verksamheter inte är åtskilda ger stor anledning att tvivla på att räkenskaperna är korrekta, särskilt avseende kostnaderna för de båda enheterna. Det andra kriteriet för att beviljas marknadsekonomisk status kan därför inte anses vara uppfyllt.

(96) När det gäller filialens nyttjanderätt till marken och fabriksbyggnaderna har företaget inte tydligt visat hur dessa rättigheter hade förvärvats eller huruvida de är föremål för avskrivning. Det tredje kriteriet för marknadsekonomisk status kan därför inte anses vara uppfyllt, eftersom företaget inte har visat att det inte förekommer några snedvridningar till följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet i fråga om nyttjanderätten till marken och förvärvet av fabriksbyggnaderna.

(97) En annan kinesisk exporterande tillverkare hade i sitt verksamhetstillstånd och sin bolagsordning en bestäm-

melse om att 100 % av företagets tillverkning skulle exporteras. Företaget var sålunda föremål för exportkrav under undersökningsperioden och kommissionen drog därför inledningsvis slutsatsen att företaget inte fritt kunde fatta beslut om verksamheten som svar på marknadssignaler, och att det första kriteriet för marknadsekonomisk status därmed inte uppfylldes. Företaget lämnade emellertid in bevisning för att dessa begränsningar hade tagits bort i mars 2006. Företaget lade även fram bevisning för sitt beslut att inte sälja på hemmamarknaden under tiden före och under undersökningsperioden, som visade att detta beslut hade fattats enbart utifrån företagets situation och marknadsutsikter och att det, trots exportkravet i verksamhetstillståndet, hade fattats utan inflytande av staten. Med hänsyn till att företagets verksamhetstillstånd inte längre innehåller något exportkrav och att företaget styrkt sitt påstående att den uppenbara begränsningen redan var föråldrad innan den togs bort, uppfyller företaget det första kriteriet för marknadsekonomisk status.

(98) Den kinesiska regeringen och flera exportörer hävdade att kommissionen endast hade fattat ett beslut om marknadsekonomisk status för de företag som ingick i urvalet och därmed inte hade behandlat begäran om marknadsekonomisk status för omkring 100 företag som inte ingick i urvalet. Enligt deras uppfattning är kommissionen skyldig att göra enskilda bedömningar av de ansökningar om marknadsekonomisk status som lämnas in, oavsett om exportören ingår i urvalet eller inte.

(99) Det bör först noteras att kommissionen i detta förfarande stod inför ett aldrig tidigare skådat stort antal samarbetsvilliga exportörer, dvs. över 100 stycken. Mot denna bakgrund var kommissionen tvungen att se till att undersökningen kunde genomföras med tillgängliga resurser inom gällande tidsramar, utan att detta inkräktade på standarderna för bedömningen av ansökningar om marknadsekonomisk status.

(100) Kommissionen anser att de gällande bestämmelserna om stickprov i artikel 17 i grundförordningen fullt ut beaktar situationen för företag som ansöker om marknadsekonomisk status. Själva stickprovsundersökningens karaktär medger naturligtvis ingen individuell bedömning av exportörer, varken i länder med marknadsekonomi eller i länder med övergångsekonomi, och slutsatserna från urvalet gäller också dem.

- (101) I artikel 17 i grundförordningen anges en allmän metod för behandling av situationer där en individuell undersökning inte längre är möjlig på grund av det stora antal företag som är inblandade, dvs. genom ett representativt urval. Det finns inget som säger att denna metod inte kan användas även då det stora antalet inblandade företag omfattar många företag som ansöker om marknads-ekonomisk status.
- (102) Frågan om huruvida ett företag som ingår i urvalet har ansökt om och fått beviljat marknads-ekonomisk status eller individuell behandling är en teknisk fråga som endast är relevant för metoden för fastställandet av dumpningsmarginalen. Den påverkar bara de uppgifter som används för beräkningen av dumpningen, oavsett om företagets egna uppgifter eller liknande uppgifter för landet i fråga används. Som vid alla andra stickprov fastställs ett vägt genomsnitt för alla företag som ingår i urvalet, oavsett vilken metod som tillämpas för att beräkna dumpningen för varje enskilt företag efter en bedömning avseende marknads-ekonomisk status eller individuell behandling. Marknads-ekonomisk status eller individuell behandling bör därför inte förhindra att vanliga urvals- metoder används.
- (103) Huvudsyftet med en stickprovsundersökning är att hitta en balans mellan de administrativa krav som ställs på att behandla ett enskilt ärende inom den obligatoriska tids- fristen och göra en så individuell analys som möjligt. Ansökningarna om marknads-ekonomisk status var i detta fall så många att en individuell behandling, som ibland kan göras i andra fall, av administrativa skäl var omöjlig. Det ansågs därför rimligt att på alla företag som inte ingick i urvalet tillämpa den vägda genomsnittliga marginalen för alla företag som ingick i urvalet, i enlighet med de kriterier som anges i skäl 17, utan hänsyn till huruvida de hade beviljats marknads-ekonomisk status eller individuell behandling.
- (104) Gemenskapsindustrin ifrågasatte beviljandet av marknads-ekonomiskt status till fem av de företag som anges ovan.
- (105) Gemenskapsindustrin hävdade att ett företag som beviljats marknads-ekonomisk status av många betraktas som ett statligt företag, och att företaget, eftersom det fram tills nyligen har tillhört en av de viktigaste statligt ägda handelskoncernerna, troligtvis fortfarande har en gynnsam ställning i förhållande till den kinesiska staten och påverkas av staten. Gemenskapsindustrin påpekade även att överföringen av tillgångar till företaget från det tidigare statligt ägda företaget innebär potentiella överföringseffekter. Kommissionen kontrollerade företagets ägar- och kontrollstruktur och drog slutsatsen att det var fritt från statlig kontroll eftersom det sedan 2002 har styrts av privata investerare. Kommissionen undersökte även överföringen av tillgångar från det statligt ägda företaget och anser att den skedde på marknads-ekonomiska villkor. Ingen bevisning har lagts fram som talar mot dessa slutsatser. Gemenskapsindustrin hävdade vidare att företaget inte borde beviljas marknads-ekonomisk status om det hade fått en exportsubvention. Subventionens belopp och karaktär motiverar dock inte att ansökan om marknads-ekonomisk status avslås.
- (106) Gemenskapsindustrin hävdade att ett annat företag som beviljats marknads-ekonomisk status också borde ha fått sin ansökan avslagen, eftersom företagets export till stor del tillverkas inom ramen för bearbetningsavtal med det företag som avses ovan. Eftersom det emellertid har konstaterats att det förstnämnda företaget uppfyller kraven för marknads-ekonomisk status finns inga skäl att anse att detta företag inte uppfyller dessa krav på grund av dessa avtal mellan företagen.
- (107) Beträffande ett tredje företag som beviljats marknads-ekonomisk status ansåg gemenskapsindustrin att det faktum att företaget ännu inte går med vinst innebär att det inte är verksamt på marknads-ekonomiska villkor. Kommissionen ansåg dock att detta inte är ovanligt under inledningskedet och att det är förenligt med marknads-ekonomiska villkor. Gemenskapsindustrin hävdade också att det faktum att företagens verksamhetstillstånd under

- undersökningsperioden innehöll minimikrav för exporten är oförenligt med det första kriteriet för marknadsekonomisk status. Kommissionen anser dock att detta inte var en faktisk begränsning under undersökningsperioden. För det första därför att begränsningen togs bort i 2005 års verksamhetstillstånd och för det andra därför att företagets exportandel av försäljningen hela tiden låg väsentligen över det tröskelvärde som fastställts i det tidigare verksamhetstillståndet, vilket pekar på att denna begränsning redan var föråldrad. Avslutningsvis hävdade gemenskapsindustrin att en revisors anmärkning om företagets värdering av råvaror innebär att företagets bokföring inte är tillförlitlig. Kommissionen anser emellertid att revisorns anmärkning och de åtgärder företaget vidtog för att rätta till situationen bekräftar att revisionen av räkenskaperna är tillförlitlig och föremål för en oberoende revision.
- (108) Beträffande ett fjärde företag som beviljats marknadsekonomisk status hävdade gemenskapsindustrin att staten utövade inflytande över företagets personalpolitik eftersom den lokala förvaltningen godkände anställningsavtalen. Den lokala förvaltningens godkännande avsåg emellertid dispositionen av typavtalet och inte de särskilda villkoren. Därför betraktades inte detta som statligt inflytande.
- (109) Slutligen ifrågasatte gemenskapsindustrin beviljandet av marknadsekonomisk status till ett femte företag vars bolagsordning under undersökningsperioden innehöll en bestämmelse om att all tillverkning skulle exporteras. Företaget sålde emellertid den berörda produkten på den inhemska kinesiska marknaden både före och under undersökningsperioden. Under 2005 tog företaget bort alla begränsningar från bolagsordningen och det finns därför ingen anledning att inte bevilja företaget marknadsekonomisk status.
- (110) De två exporterande tillverkare från Kina som nämns i skälen 87–90 och som inte ansågs vara samarbetsvilliga invände mot kommissionens slutsatser att de skulle behandlas som icke samarbetsvilliga och vägras marknadsekonomisk status. Företagen kunde dock inte lämna någon övertygande förklaring eller information som skulle motsäga den bevisning som kommissionen förfogar över och som samlades in under kontrollbesök på plats i det ena företagets lokaler. Det är därför bekräftat att de bör behandlas som icke samarbetsvilliga tillverkare i denna undersökning och i enlighet med detta nekans marknadsekonomisk status.
- (111) Kommissionen samrådde med rådgivande kommittén, och de parter som var direkt berörda underrättades om undersökningsresultaten. Exportörernas och gemenskapsindustrins viktigaste invändningar har redan behandlats ovan.
- #### 4.2 Företagens bristande samarbetsvilja i undersökningen
- (112) Olika påståenden inkom till kommissionen om det företag som beskrivs i den senare delen av skäl 86, vilka ifrågasatte riktigheten i de uppgifter som kommissionen hade fått vid undersökningen på plats, i ansökan om marknadsekonomisk status och i svaret på frågeformuläret. Dessa påståenden kontrollerades och det kunde mycket riktigt konstateras att de exportfakturer som lämnades ut vid besöket på plats måste ha manipulerats för att visa på mycket högre exportpriser.
- (113) Bevisningen lades fram för företaget, som invände mot att detta skulle vara tillräckligt för att betrakta företaget som icke samarbetsvilligt i undersökningen enligt artikel 18 i grundförordningen. Företaget kunde dock inte förklara skillnaden mellan dessa dokument, vilket därför bekräftade att det skulle betraktas som icke samarbetsvilligt i undersökningen. Med hänsyn till det bristande samarbetets karaktär, dvs. inlämning av felaktiga uppgifter och förfalskning av handlingar, samt den tidpunkt då detta upptäcktes, dvs. i undersökningens slutskede, måste alla de uppgifter som företaget har lämnat in avvisas eftersom det inte kan uteslutas att andra uppgifter och handlingar som lämnats in även utsatts för sådant agerande.
- #### 4.3 Normalvärde
- ##### 4.3.1 Fastställande av normalvärde för exporterande tillverkare som beviljats marknadsekonomisk status
- (114) Tre av de sju företag som beviljats marknadsekonomisk status hade en sammanlagd inhemsk försäljning som var representativ. Eftersom det saknades matchande inhemska och exporterade produkttyper konstruerades normalvärdet för dessa företag enligt den metod som beskrivs ovan. Även för de återstående fyra företagen, som saknade en representativ inhemsk försäljning, konstruerades normalvärdet enligt metoden ovan.

- (115) För de tre företag som hade en representativ inhemsk försäljning användes vinsten vid normal handel samt försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader grundade på deras egen försäljning på hemmamarknaden.
- (116) För de fyra återstående företag som beviljats marknads-ekonomisk status men som saknade en representativ inhemsk försäljning fastställdes ett belopp för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader utifrån motsvarande genomsnittliga kostnader för de tre företag som hade en representativ inhemsk försäljning.
- (117) Eftersom endast en exporterande tillverkare från Kina som hade beviljats marknads-ekonomisk status hade en inhemsk försäljning av den likadana produkten som var lönsam totalt sett, användes en skälig vinstmarginal, grundad på detta enda företags vinst från den inhemska försäljningen av samma generella produktkategori för att konstruera normalvärdet för de fyra företag som saknade inhemsk försäljning, i enlighet med artikel 2.6 c i grundförordningen.
- 4.3.2 Fastställande av normalvärde för exporterande tillverkare som inte beviljats marknads-ekonomisk status
- a) Jämförbart land
- (118) Enligt artikel 2.7 a i grundförordningen skall normalvärdet för exporterande tillverkare i övergångsekonomier som inte har beviljats marknads-ekonomisk status fastställas på grundval av priset eller det konstruerade värdet i ett jämförbart land.
- (119) I tillkännagivandet om inledande föreslogs Förenta staterna som lämpligt jämförbart land för att fastställa normalvärdet för Kina. Kommissionen uppmanade alla berörda parter att lämna synpunkter på detta val.
- (120) Flera berörda parter lämnade synpunkter och föreslog Malaysia, Thailand, Indonesien eller Indien som jämförbart land. Uppgifter fanns redan om tillverkare i Malaysia och Thailand genom deras medverkan i denna undersökning. Dessutom kontaktades andra kända företag i Förenta staterna, Indonesien och Indien för att man skulle kunna fastställa om dessa länder kunde användas som jämförbara länder. Endast ett företag i Förenta staterna och två företag i Indien uppgav att de var villiga att samarbeta, men ingen av dessa tillverkare inkom med svar på frågeformuläret.
- (121) På grund av bristande samarbetsvilja från företagen i övriga möjliga jämförbara länder undersöktes det om Malaysia var lämpligt som jämförbart land. Det konstaterades att Malaysia har en representativ inhemsk marknad, där det råder tillräcklig konkurrens tack vare tillverkning och försäljning av ett brett sortimentet av den berörda produkten och ett stort antal leverantörer. Av undersökningen framgick vidare att tre samarbetsvilliga exporterande tillverkare i Malaysia som ingick i urvalet hade en betydande inhemsk försäljning vid normal handel.
- (122) Efter det att kommissionens i ett informationsmeddelande föreslagit Malaysia som jämförbart land hävdade gemenskapsindustrin att kommissionen i stället borde välja Förenta staterna, med tanke på att Malaysias hemmamarknad är så liten och att landets importtullar är höga jämfört med Förenta staternas.
- (123) Detta argument avvisades med hänvisning till Malaysias betydande inhemska försäljning av den berörda produkten. Dessutom konstaterades att importtullarna var höga i Malaysia (30 %), men att den stora importen från Asean-länderna omfattades av en förmånstull (5 %) som var i nivå med tullen i Förenta staterna. Det bör också noteras att ingen samarbetsvillig amerikansk tillverkare av den berörda produkten hade gett sig till känna trots kommissionens ansträngningar.

- (124) Mot bakgrund av den bristande samarbetsviljan hos företagen i Förenta staterna, Indien och Indonesien och det faktum att ingen dumpning konstaterats från Malaysia utsågs Malaysia till jämförbart land för Kina.

b) Normalvärde

- (125) I enlighet med artikel 2.7 a i grundförordningen fastställdes normalvärdet för en samarbetsvillig exporterande tillverkare som inte beviljats marknadsekonomisk status på grundval av kontrollerade uppgifter från tillverkaren i det jämförbara landet, dvs. på grundval av de priser som betalats eller skulle betalas på hemmamarknaden i Malaysia för produkttyper som konstaterats ha sålts vid normal handel, i enlighet med den metod som anges ovan. I förekommande fall justerades priserna för att säkerställa en rättvis jämförelse med de produkttyper som den berörda kinesiska tillverkaren exporterade till gemenskapen.

- (126) Resultatet blev att normalvärdet fastställdes på grundval av det vägda genomsnittliga inhemska försäljningspris som de samarbetsvilliga malaysiska tillverkarna med en representativ inhemska försäljning tog ut vid normal handel med oberoende kunder.

4.4 Exportpris

- (127) De kinesiska exporterande tillverkarnas försäljning till gemenskapen gick antingen direkt till oberoende kunder eller via handelsföretag i Hongkong och i gemenskapen. Exportpriserna fastställdes enligt den allmänna metod som beskrivs ovan. För försäljning som kanaliserades via närstående företag i Hongkong gjordes en justering för provisioner enligt artikel 2.10 i i grundförordningen, i de fall då det konstaterades att dessa närstående företag fungerade som handelsagenter. Beloppet för provisioner grundades på handelsföretagets försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, och en vinstmarginal på 3 %, grundad på uppgifter från icke-närstående handlare i Hongkong, tillämpades.

4.5 Jämförelse

- (128) Normalvärdet och exportpriset jämfördes på nivån fritt fabrik, enligt beskrivningen ovan, och justeringar gjordes i tillämpliga fall enligt artikel 2.10 i grundförordningen.

- (129) En kinesisk exporterande tillverkare begärde med hänvisning till artikel 2.10 d i grundförordningen en justering motsvarande marknadsvärdet av skillnaden mellan olika handelsled vid exportförsäljning och viss inhemska försäljning. Justeringen beviljades dock inte eftersom de belopp som företaget begärde inte kunde styrkas genom påvisande av motsvarande skillnad i prisnivå på hemmamarknaden.

4.6 Dumpningsmarginaler

- (130) Dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns före tull, är följande:

— Cedo (Shanghai) Limited och Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co., Ltd., Shanghai	7,4 %
— Chun Yip Plastics (Shenzhen) Ltd., Shenzhen	14,8 %
— Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd., Huizhou	4,8 %
— Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai	5,1 %
— Sunway Kordis (Shanghai) Ltd. och Shanghai Sunway Polysell Ltd, Shanghai	4,8 %
— Suzhou Guoxin Group Co. Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd. och Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd., Taicang	7,8 %
— Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co., Ltd., Zhongshan	5,7 %
— Samarbetsvilliga exporterande tillverkare i urvalet som inte beviljats individuell behandling och samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet	8,4 %
— Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. och Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd., Wuxi (ingår inte i urvalet)	12,8 %
— Övriga företag	28,8 %

(131) I syfte att beräkna en genomsnittlig dumpningsmarginal för hela urvalet beräknades en dumpningsmarginal för det samarbetsvilliga företaget i urvalet som enligt ovan inte beviljats marknadsekonomisk status eller individuell behandling. Företaget kommer dock inte att beviljas någon individuell tullsats, enligt vad som sägs i skäl 227, eftersom det varken har beviljats marknadsekonomisk status eller individuell behandling.

E. SKADA

1. TILLVERKNING I GEMENSKAPEN

(132) Den berörda produkten tillverkas i gemenskapen av hundratals företag. Industrin är väldigt fragmenterad och omfattar framför allt små och medelstora företag.

(133) För att beräkna gemenskapens tillverkning under undersökningsperioden togs den beräknade förbrukningen i gemenskapen enligt skälen 158 och 159 som utgångspunkt. Förbrukningen minskades med importen till gemenskapen (uppgifterna hämtades från Eurostat). De produktionsciffror man då fick fram justerades, i tillämpliga fall, på grundval av de uppgifter som tillverkarnas nationella intresseorganisationer hade lämnat. Resultatet minskades sedan med produktionsciffrorna för de företag som inte omfattas av den definition av gemenskapsindustrin som avses nedan i skäl 153. Enligt denna beräkning uppgick gemenskapens totala produktion till 1 175 000 ton.

(134) Vissa exporterande tillverkare, importörer och detaljhandlare hävdade att gemenskapsindustrins produktion motsvarade mindre än 25 % av gemenskapens totala produktion och att förfarandet därför borde avslutas i brist på stöd för ärendet. De stödde sig i detta avseende på att ett större kommersiellt marknadsundersökningsföretag, *Applied Market Information Ltd*, nedan kallat AMI⁽¹⁾, ansåg att den uppskattade mängd strängsprutad polyetenfilm som användes vid tillverkning av den likadana produkten skulle vara större än den gemenskapsproduktion som låg till grund för bedömningen av stödet.

(135) AMI lämnar vissa uppgifter om polyetenfilmindustrin i följande två rapporter som en del parter hänvisar till:

— *Polyethylene film extruders*, upplaga 6 (ISBN 1 904188 12 5), och

— *Polyethylene film industry in Europe*, upplaga 7 (ISBN 1 904188 17 6).

(136) På kommissionens begäran har AMI lämnat sitt tillstånd till att utdrag ur dessa rapporter återges. I inledningen till rapporterna anges att AMI inte ansvarar för eventuellt felaktiga eller utelämnade uppgifter, oavsett om de beror på försummelse eller olyckliga omständigheter eller har en annan orsak, samt att AMI inte påtar sig något ansvar beträffande uppgifter som rör de företag som nämns. Tillåtelsen att återge uppgifter från dessa rapporter gavs endast under förutsättning att följande särskilda friskrivningsklausul accepterades: "[AMI] ansvarar inte för eventuella feltolkningar av våra uppgifter som görs av någon av de industrikontakter som samarbetat med [kommissionen] eller för Europeiska kommissionens tolkning av uppgifterna från [AMI]".

(137) Det bör noteras att AMI i de två rapporterna lämnar vissa uppgifter om polyetenfilmindustrin, men inte gör någon uppskattning av marknadens omfattning i gemenskapen för den produkt som undersöks. I AMI:s rapporter görs följande uppskattning av slutanvändningsområden för strängsprutad polyetenfilm⁽²⁾:

Produktgrupp	Slutanvändning av polyetenfilm (%)
i) Coex-/laminatfilm	8,2
ii) Annan plastfilm	6,8
iii) Krympfilm	13,8
iv) Sträckfilm	14,4
v) Jordbruk/byggnadsindustri	8,0
vi) Film på rulle	15,3
vii) Plastsäckar	7,5
viii) Sopsäckar	5,8
ix) Bärkassar	8,3
x) Övriga säckar, bärkassar och påsar	11,9
Totalt	100

⁽¹⁾ Webbadress till Applied Market Information Ltd: www.amiplastics.com

⁽²⁾ AMI (webbadress: www.amiplastics.com), *Polyethylene film extruders*, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 12.

- (138) I AMI:s rapporter ⁽¹⁾ beskrivs inte de exakta metoderna för beräkning av produktion eller råvaruförbrukning. I rapporterna uppskattas förbrukningen av polyeten för strängsprutning av plastfilm i Europa, enligt definitionen i skäl 139, till 7 699 000 ton för 2004. När AMI talar om produktion avses genomströmning, vilket enligt vad som framgår av undersökningen, normalt innebär den mängd polyeten som bearbetas genom strängsprutning. Vid tillverkningen av säckar, bärkassar och påsar skulle dessa uppgifter även omfatta industriavfall (spill vid start och tillskärning och plastfilm som inte uppfyller kvalitetskraven) som återvinns i den faktiska tillverkningsprocessen. Återvinningen av detta industriavfall skulle därför innebära att det räknades dubbelt eftersom en viss mängd av den ursprungliga råvaran genomgår strängsprutningsprocessen flera gånger.
- (139) AMI anger all produktion i procentandelar av slutanvändning av förbrukningen av polyeten för strängsprutning av plastfilm i Europa. Rapportens geografiska täckningsområde är Frankrike, Tyskland, Italien, Förenade kungariket, Benelux (Belgien, Nederländerna och Luxemburg), Skandinavien (Danmark, Finland, Norge och Sverige), Spanien, andra länder i Västeuropa (Irland, Grekland, Portugal, Schweiz och Österrike) och Centraleuropa (Polen, Rumänien, Slovakien, Tjeckien och Ungern) ⁽²⁾. Rapporten omfattar inte EU:s medlemsländer Estland, Lettland, Litauen, Malta och Cypern, men däremot Schweiz, Norge och Rumänien, som inte omfattas av den här undersökningen.
- (140) Eftersom AMI:s uppgifter avser ett annat geografiskt område än gemenskapen var det nödvändigt att först fastställa gemenskapens förbrukning av polyeten för strängsprutning. Två leverantörer av polyetenharts i gemenskapen angav att förbrukningen av polyetenharts för strängsprutning av plastfilm i gemenskapen 2004 uppgick till mellan 6 100 000 och 6 500 000 ton. De mängder som anges nedan har därför beräknats utifrån denna förbrukning.
- (141) De parter som avses i skäl 134 hävdade att kategorierna vi, vii, viii och ix som förtecknas i skäl 137 helt eller delvis borde ingå i den produkt som undersöks.
- (142) Det verkar uppenbart att kategorin bärkassar bör ingå i den produkt som undersöks, med anledning av de fysiska egenskaperna och det faktum att den utgör 8,3 % (dvs. 506 300–539 500 ton) av produktens slutanvändning. Det är emellertid också troligt att en del av kategorin sopsäckar, som totalt utgör 5,8 % (dvs. 353 800–377 000 ton) av slutanvändningen, inte omfattas av den här definitionen, eftersom vissa sopsäckar troligtvis har en tjocklek som överstiger 100 mikrometer, vilket innebär att en del av produkterna i denna kategori inte bör ingå i definitionen.
- (143) Vissa parter hävdade att upp emot 65 % av produkterna i kategorin "film på rulle", som utgör 15,3 % ⁽³⁾ av slutanvändningen, skulle omfattas av definitionen för den produkt som undersöks. AMI anger i rapporten att denna kategori omfattar film för skydd av tvätt, hygienfilm, skyddsfilm för pappersartiklar och film för allmänt bruk på olika ytor. Det bör noteras att ovan nämnda slutanvändningar definieras som plastfilm och därför inte omfattas av kategorin säckar, bärkassar och påsar. De kontroller på plats som utfördes under undersökningen på sju produktionsanläggningar hos fem gemenskapstillverkare i två länder visade att film på rulle som strängsprutats externt, inte användes vid tillverkningen av den likadana produkten. Inte heller kontrollbesöken på de 21 exporterande tillverkarnas anläggningar i de tre berörda länderna gav något stöd för påståendet att film på rulle som strängsprutats externt användes i tillverkningen av den berörda produkten. På grundval av ovanstående avvisades argumentet att en stor del av produkterna i kategorin film på rulle borde medräknas i tillverkningen av den likadana produkten i gemenskapen.
- (144) Vissa parter hävdade vidare att den slutanvändning som i rapporten benämns "övriga säckar, bärkassar och påsar" och som utgör 11,9 % ⁽⁴⁾ av all slutanvändning bör medräknas i gemenskapens produktionssiffror. De klagande lämnade dock inga sifferuppgifter som stöd för sitt påstående. Denna kategori redovisas som "annan plastfilm" i de landsspecifika produktionsuppgifterna i AMI's *guide to the polyethylene industry in Europe* och definieras inte som säckar, bärkassar och påsar på den nivån. Det är

⁽¹⁾ AMI (webbadress: www.amiplastics.com), *Polyethylene film extruders*, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 10.

⁽²⁾ AMI (webbadress: www.amiplastics.com), *Polyethylene film extruders*, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 7.

⁽³⁾ AMI (webbadress: www.amiplastics.com), *Polyethylene film extruders*, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 12.

⁽⁴⁾ AMI (webbadress: www.amiplastics.com), *Polyethylene film extruders*, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 6.

oklart vilka produkter som omfattas av AMI:s kategori "övriga säckar, bärkassar och påsar", men åtminstone borde alla de produkter som inte omfattas av produktbeskrivningen undantas vid beräkningen. En av parterna hävdade att kategorin "övriga säckar, bärkassar och påsar" även omfattar film som används vid s.k. FFS-paketering (*form, fill and seal*) av livsmedel, som är en förpackningsprocess där en påse formas, fylls och försluts i en integrerad process. Utrustningen för denna process är helautomatisk. Denna produkt säljs inte som säckar, bärkassar eller påsar och import av produkten klassificeras inte enligt KN-nummer 3923 21 00, 3923 29 10 eller 3923 29 90. Eftersom den uppskattning de berörda parterna gjorde av den undersökta produktens andel av denna kategori varierade mellan 15 % och 100 % och inga belägg lämnades för uppgifterna, var det inte möjligt att exakt bestämma hur stor andel av denna kategori som skulle medräknas i den undersökta produkten. Med hänsyn till att det inte lämnades något stöd för uppgifterna ansågs det rimligt att inkludera 50 % av denna produktkategori. Produktionen i denna kategori uppgår enligt detta beräkningssätt till 363 000–387 000 ton.

(145) Vissa parter hävdade att upp till 1 miljon ton återvunnet material användes i tillverkningen av den likadana produkten. Enligt AMI används cirka 1 miljon ton⁽¹⁾ återvunnet material vid strängsprutning av polyeten. AMI anger inte till vilka särskilda produktkategorier denna användning kan hänföras. Dessutom visade kontrollerna på plats att tillgången på material som återvunnits efter användning är väldigt begränsad, medan det industriavfall som uppkommer i tillverkningsprocessen effektivt återvinns. Det bör i detta sammanhang påpekas att industriavfall som används som jungfruligt material redan ingår i produktionssiffrorna, vilket innebär att det skulle räknas två gånger om denna kategori inkluderades i produktionen. Undersökningen visade att material som återvinns efter användning främst används för tillverkning av sopsäckar. Vissa parter hävdade att upp till 25 % av råvaran i denna kategori av den likadana produkten utgörs av sådant material. På grundval av de uppgifter som lämnats av de berörda parterna skulle det kunna uppgå till 20 % av produktionen av dessa säckar. Denna mängd bör läggas till den uppskattade produktionen eftersom den inte ingår i AMI:s beräkning av produktens slutanvändning. En justering med 20 % gjordes därför av mängden sopsäckar, vilket fick till följd att produktion av den berörda produkten ökade med mellan 88 000 och 94 000 ton.

(146) På grundval av övervägandena i skälen 135–145 ligger siffran för den sammanlagda tillverkningen av den undersökta produkten på mellan 1 311 000 och 1 398 000 ton. I denna uppskattning ingår emellertid alla sopsäckar,

men enligt vad som tidigare nämnts kan tjockleken på en del av dessa säckar överstiga 100 mikrometer, vilket innebär att dessa inte omfattas av produktdefinitionen. Denna uppskattning av tillverkningen ligger därför i överkant.

(147) För att få fram gemenskapens produktion bör ovanstående uppgifter minskas med den produktion som avser företag som inte räknas till gemenskapsindustrin, dvs. 119 000 ton. Gemenskapens produktion av den produkt som är föremål för undersökningen uppgår enligt denna beräkning till 1 193 000–1 279 000 ton. Uppskattningen att gemenskapens produktion ligger på cirka 1 240 000 ton, som gjordes när förfarandet inleddes, ligger inom ramen för denna beräkning och tröskeln på 25 % för att stöd skall finnas för förfarandet är uppnådd även vid intervallets övre gräns.

(148) Ovanstående analys visar tydligt att de uppgifter som tas upp av de parter som nämns i skäl 134 inte undergräver kommissionens uppskattning av gemenskapens produktion av den undersökta produkten som det hänvisas till i skäl 150.

(149) På grundval av ovanstående tillbakavisas dessa parter påståenden om bristande stöd för förfarandet.

2. DEFINITION AV GEMENSKAPSINDUSTRIN

(150) När förfarandet inleddes uppgick den sammanlagda produktionen för de 29 klagande gemenskapstillverkarna till 331 500 ton, dvs. 26,7 % av gemenskapens totala produktion på 1 240 000 ton som uppmättes i inledningskedet. Den sammanlagda produktionen för de gemenskapstillverkare som motsatte sig förfarandet uppgick till mindre än hälften av de klagandes produktion.

(151) Det bör också noteras att 21 andra företag med en sammanlagd produktion på 302 000 ton stödde klagomålet i inledningskedet. Totalt sett stöddes klagomålet av gemenskapstillverkare som svarade för över 50 % av gemenskapens produktion på 1 240 000 ton.

⁽¹⁾ AMI (webbadress: www.amiplastics.com), *Polyethylene film extruders*, 6th edition (ISBN 1 904188 12 5), s. 10.

(152) Fem av de klagande gemenskapstillverkarna samarbetade inte vid undersökningen. Sju andra tillverkare som stödde förfarandet samarbetade dock vid undersökningen.

(153) Tre andra samarbetsvilliga företag undantogs från definitionen av gemenskapsindustrin och deras produktion togs därför inte med i gemenskapsindustrins produktion eftersom ett av företagen hade en betydande import från en närstående exportör i Kina och de två andra företagen hade en import från de berörda länderna som var betydande i förhållande till deras tillverkning i gemenskapen. Ett fjärde företag, som motsatte sig förfarandet och som inte samarbetade vid undersökningen som gemenskapstillverkare, undantogs också från definitionen av gemenskapsindustrin, på grund av att det hade en närstående exporterande tillverkare i ett av de berörda länderna och en import av den berörda produkten till gemenskapen som var betydande i förhållande till dess tillverkning i gemenskapen.

(154) Några parter hävdade att *British Polyethylene Industries plc (BPI)*, ett företag som motsatte sig förfarandet, hade undantagits från definitionen av gemenskapsindustrin och därmed från gemenskapens totala produktion, medan *Cedo Ltd*, ett annat företag som stödde förfarandet, hade tagits med, trots att de båda företagen hade en liknande situation med tillverkning både i gemenskapen och i de berörda länderna. I detta sammanhang bör påpekas att de båda företagen behandlades lika och uteslöts av de orsaker som anges i skäl 153.

(155) Några parter ansåg att två av de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet skulle undantas från definitionen av gemenskapsindustrin eftersom de hade en betydande import av den berörda produkten från Kina och Thailand. Det bör i detta avseende först noteras att det sedan länge är rådande praxis att importerande gemenskapstillverkare inte ingår i definitionen av gemenskapsindustrin om de skyddas eller gynnas av dumpningen, men att de däremot skall ingå om det konstateras att de till följd av en situation med låga priser på gemenskapens marknad under en begränsad tidsperiod har tvingats förlita sig på en mycket begränsad import. I detta fall motsvarade de två företagens sammanlagda import under undersökningsperioden 1 % respektive 0,1 % av deras sammanlagda tillverkning. Med hänsyn till de små volymer som det rör

sig om kan de två gemenskapstillverkarna anses ingå i definitionen av gemenskapsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen. På grundval av detta avvisades påståendet.

(156) De 24 klagande gemenskapstillverkarna och de sju andra tillverkare som samarbetade vid undersökningen anses därför utgöra gemenskapsindustrin i enlighet med artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen. Sammanlagt tillverkade dessa företag omkring 358 000 ton eller 31 % av den gemenskapsproduktion som uppmättes under undersökningen.

(157) Ytterligare nio företag, som sammanlagt stod för en produktion på 57 000 ton, stödde undersökningen, men kunde dock inte till fullo samarbeta vid undersökningen och togs därför inte med i definitionen av gemenskapsindustrin.

3. FÖRBRUKNING I GEMENSKAPEN

(158) Den synbara förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av uppgifter som lämnats i klagomålet. Kommissionen utgick från marknadsuppgifter från de klagande och uppgifter från två kommersiella marknadsundersökningsföretag. De uppgifter som samlats in angående marknaden i Belgien, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna och Spanien användes sedan för att extrapolera förbrukningen i övriga EU-medlemsstater.

(159) I enlighet med ovanstående analys ökade förbrukningen i gemenskapen under skadeundersökningsperioden med 6 % räknat från början av perioden, dvs. från 1 582 000 ton 2001 till 1 674 000 ton under undersökningsperioden. Se nedan för närmare uppgifter i ton:

Förbrukning	2001	2002	2003	2004	UP
1 000 ton	1 582	1 618	1 653	1 670	1 674
Index	100	102	104	105	106

Källa: Uppgifter i klagomålet.

4. IMPORT FRÅN DE BERÖRDA LÄNDERNA

4.1 Sammantagen bedömning av den berörda importens verkningar

(160) Kommissionen undersökte om det i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen borde göras en sammantagen bedömning av importen av vissa säckar, bärkassar och påsar av plast från de berörda länderna. I denna artikel anges att om en antidumpningsundersökning samtidigt inbegriper import av en produkt från mer än ett land, skall verkan av denna import slås samman endast om det fastställs att a) varje lands dumpningsmarginal är högre än miniminivån enligt artikel 9.3 i grundförordningen och omfattningen av importen från varje enskilt land inte är försumbar och b) det är lämpligt att göra en sammantagen bedömning med hänsyn till konkurrensvillkoren mellan de olika importerade produkterna och den likadana gemenskapsprodukten.

(161) Eftersom den sammanlagda dumpningsmarginalen för Malaysia konstaterades ligga under miniminivån på 2 % medräknades inte Malaysias import i den sammantagna bedömningen. Dumpningsmarginalerna för import från Kina och Thailand konstaterades överstiga den miniminivå på 2 % som anges i artikel 9.3 i grundförordningen. Eftersom importen från Kina under undersökningsperioden motsvarade en marknadsandel på 14,4 % och importen från Thailand 4 % var importvolymen från dessa länder inte försumbar.

(162) Beträffande konkurrensvillkoren framgick det av undersökningen att de produkter som importerats från Kina och Thailand var likadana när det gällde alla väsentliga fysiska egenskaper. På grundval av detta var säckar, bärkassar och påsar av plast som importerats från Kina och Thailand sinsemellan utbytbara, och de hade under skadeundersökningsperioden sålts i gemenskapen via jämför-

bara försäljningskanaler och under liknande affärsvillkor. En liknande utveckling beträffande pris och volym konstaterades för importen från de båda länderna och båda uppvisade ett betydande prisunderskridande. Som tidigare nämnts hade den importerade produkten konstaterats vara likadan som de säckar, bärkassar och påsar av plast som tillverkas i gemenskapen och konkurrerar därför med dessa enligt samma konkurrensvillkor.

(163) Mot bakgrund av detta anses alla kriterier i artikel 3.4 i grundförordningen vara uppfyllda och att importen från Kina och Thailand därför bör bedömas sammantaget.

5. IMPORTVOLYM OCH MARKNADSANDEL

(164) Volymen dumpad import av den berörda produkten med ursprung i Kina och Thailand ökade enligt Eurostats uppgifter från cirka 219 000 ton 2001 till 307 000 ton under undersökningsperioden, dvs. med 40 %. Den kraftiga importökningen under perioden har absorberat 96 % av den ökade förbrukningen i gemenskapen under samma period.

(165) All import av den berörda produkten deklarerades enligt KN-nummer ex 3923 21 00 (säckar, bärkassar och påsar av polymerer av eten). Import enligt KN-nummer ex 3923 29 10 (säckar, bärkassar och påsar av polyvinylklorid) och ex 3923 29 90 (säckar, bärkassar och påsar av annan plast) ingår inte i beräkningen, eftersom det enligt tillgängliga uppgifter inte förekommit någon tillverkning av säckar, bärkassar och påsar där innehållet av polyeten inte viktligt var dominerande, vilket innebär att det för närvarande inte förekommer någon import av den berörda produkten med dessa KN-nummer.

Sammantagen import	2001	2002	2003	2004	UP
i 1 000 ton	219	239	288	299	307
Index	100	109	132	137	140

- (166) Under skadeundersökningsperioden ökade andelen dumpad import med ursprung i Kina och Thailand på gemenskapsmarknaden med 33 %, från 13,8 % 2001 till 18,3 % under undersökningsperioden.

Marknadsandel	2001	2002	2003	2004	UP
Sammantaget	13,8 %	14,8 %	17,4 %	18,0 %	18,3 %
Index	100	107	126	130	133

6. IMPORTPRISER OCH PRISUNDERSKRIDANDE

- (167) Prisuppgifterna nedan grundar sig på Eurostats uppgifter och de importvolymerna som fastställts enligt den metod som anges ovan. Dessa uppgifter visade att de genomsnittliga cif-priserna för importen med ursprung i Kina och Thailand minskade med 14 % mellan 2001 och undersökningsperioden. Priserna föll under 2003 till en rekordlåg nivå, men ökade något igen under undersökningsperioden. De nådde emellertid inte upp till 2001 och 2002 års prisnivå utan låg kvar på en låg nivå.

Importpriser i EUR/kg	2001	2002	2003	2004	UP
Sammantaget	1,42	1,25	1,09	1,16	1,22
Index	100	88	77	82	86

- (168) För att fastställa prisunderskridandet för import av den berörda produkten grundade kommissionen sin analys på de uppgifter som de exporterande tillverkare och de gemenskapstillverkare som ingick i urvalet hade lämnat in under undersökningens gång. I denna analys jämfördes per produkttyp de exporterande tillverkarnas faktiska cif-priser vid gemenskapens gräns efter justering för eventuella kostnader efter import med gemenskapsindustrins relevanta vägda genomsnittliga försäljningspriser till oberoende kunder, justerade till nivån fritt fabrik.
- (169) Av jämförelsen framgick, på grundval av ett vägt genomsnittligt värde per produkttyp enligt definitionen i frågeformuläret, att de berörda produkterna med ursprung i Thailand och Kina under undersökningsperioden såldes i gemenskapen till priser som underskred gemenskapsindustrins priser, uttryckt i procent av dessa, med 4,1–37,9 %.

7. GEMENSKAPSINDUSTRINS EKONOMISKA SITUATION

7.1 Inledande anmärkningar

- (170) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen omfattade granskningen av den dumpade importens inverkan på gemenskapsindustrin en bedömning av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som var av betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd under skadeundersökningsperioden. Denna granskning gjordes för de företag som ingick i urvalet enligt ovan. Industrins resultat mätt

med hjälp av faktorer som priser, löner, investeringar, vinst, räntabilitet, kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital har mot bakgrund av detta fastställts på grundval av uppgifter från de företag som ingick i urvalet. För de indikatorer för vilka det fanns tillförlitliga uppgifter för gemenskapsindustrin som helhet anges dock nedan dessa uppgifter också för att ge en fullständig bild av gemenskapsindustrins situation. Skadefaktorerna, såsom marknadsandel, försäljningsvolym, sysselsättning, produktionskapacitet, lagerhållning och produktion, har därför fastställts för hela gemenskapsindustrin.

7.2 Produktionskapacitet, produktion och kapacitetsutnyttjande

- (171) Gemenskapsindustrins produktionskapacitet ökade med 66 000 ton eller 17 % under skadeundersökningsperioden. Tillverkningen ökade endast med 9 % under samma period. Följaktligen minskade gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande med 6 %.

Produktion (1 000 ton)	2001	2002	2003	2004	UP
Produktion	328	346	353	359	358
Index	100	105	107	109	109
Produktionskapacitet	399	423	444	463	465
Index	100	106	111	116	117
Kapacitetsutnyttjande (i %)	82	82	80	78	77
Index	100	99	97	94	94

Källa: Uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

7.3 Lager

- (172) Sex tillverkare som inte ingick i urvalet kunde på grund av otillräckliga uppgifter från deras lagerhållningssystem om den likadana produkten inte lämna tillförlitliga lageruppgifter. Dessa företag kunde därför inte tas med i lageranalysen för skadeundersökningsperioden. Analysen gjordes på grundval av uppgifter från de tillverkare som ingick i urvalet och 20 tillverkare som inte ingick i urvalet.

Lager	2001	2002	2003	2004	UP
Ton	24 110	26 446	26 757	25 016	28 994
Index	100	110	111	104	120

Källa: Uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (173) Färdiga produkter i lager motsvarade under undersökningsperioden omkring 8 % av gemenskapsindustrins totala produktion. Gemenskapsindustrins utgående lager ökade först med 11 % under 2003, minskade sedan med 7 procentenheter under 2004 och steg därefter med 20 procentenheter under undersökningsperioden jämfört med 2001.

7.4 Försäljningsvolym, marknadsandel och tillväxt

- (174) Gemenskapsindustrins försäljningsvolym ökade med 10 % under skadeundersökningsperioden. Den nådde sin högsta nivå 2004, men minskade sedan något under undersökningsperioden. Den sammanlagda proportionella ökningen var större än ökningen av den sammanlagda förbrukningen, som utgjorde 6 %.

Försäljningsvolym	2001	2002	2003	2004	UP
Ton	308 068	330 103	334 818	341 701	338 940
Index	100	107	109	111	110

Källa: Uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (175) Gemenskapsindustrins marknadsandel ökade med 4 % under skadeundersökningsperioden. Efter en första ökning med 5 % mellan 2001 och 2002 var den konstant fram till 2004 och uppvisade en svag minskning under undersökningsperioden. Samtidigt ökade förbrukningen i gemenskapen med 6 % under skadeundersökningsperioden. Gemenskapsindustrin kunde därför dra nytta av marknadstillväxten mellan 2001 och undersökningsperioden.

Marknadsandel	2001	2002	2003	2004	UP
%	19,5 %	20,4 %	20,3 %	20,5 %	20,2 %
Index	100	105	104	105	104

Källa: Uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

7.5 Sysselsättning, produktivitet och löner

- (176) Antalet anställda i gemenskapsindustrin minskade under skadeundersökningsperioden med 1 %. Gemenskapsindustrins produktivitet, mätt som årlig produktion per anställd, ökade under samma period med 10 %.

	2001	2002	2003	2004	UP
Antal anställda	3 325	3 353	3 381	3 338	3 302
Index	100	101	102	100	99
Produktivitet: produktion per anställd	99	103	104	108	108
Index	100	104	105	109	109

Källa: Uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (177) Under skadeundersökningsperioden ökade den sammanlagda årliga arbetskostnaden per anställd med 7 %. Efter en ökning med 8 % mellan 2001 och 2004 minskade genomsnittslönen med 1 % mellan 2004 och undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	2004	UP
Sammanlagd arbetskostnad per anställd i euro	32 801	34 507	34 794	35 533	35 217
Index	100	105	106	108	107

Källa: Uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

7.6 Försäljningspriser

- (178) Det genomsnittliga nettoförsäljningspriset för de tillverkare inom gemenskapsindustrin som ingick i urvalet minskade från 1,50 EUR per kg 2001 till 1,47 EUR per kg under undersökningsperioden. Priserna minskade först med 4 % under 2002 och sedan med ytterligare 2 % under 2003. Mellan 2003 och 2004 uppvisade de en svag ökning med 0,7 % och ökade sedan ytterligare med 3,5 % under undersökningsperioden. Den relativt stabila prisutvecklingen bör ses mot bakgrund av utvecklingen av råvarupriserna som ökade med hela 23 %.

	2001	2002	2003	2004	UP
Försäljningspris i euro per kg till icke-närstående kunder i gemenskapen	1,50	1,44	1,41	1,42	1,47
Index	100	96	94	95	98

Källa: Uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

7.7 Lönsamhet

- (179) Under skadeundersökningsperioden minskade lönsamheten för försäljning i gemenskapen till icke-närstående kunder med 82 % för de tillverkare inom gemenskapsindustrin som ingick i urvalet. Under åren 2001–2002 hade dessa tillverkare fortfarande en acceptabel lönsamhetsnivå. Mellan 2002 och undersökningsperioden minskade emellertid lönsamheten hela tiden markant och uppgick under undersökningsperioden endast till 1,1 %, då också flera av de företag som ingick i urvalet noterade förluster.

	2001	2002	2003	2004	UP
Lönsamhet	6,3 %	6,9 %	4,0 %	2,5 %	1,1 %
Index	100	110	63	40	17

Källa: Uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

7.8 Investeringar och räntabilitet

- (180) Gemenskapsindustrins årliga investeringar i tillverkningen av den likadana produkten minskade med 30 % under skadeundersökningsperioden, från cirka 16 miljoner EUR till mindre än 12 miljoner EUR.

	2001	2002	2003	2004	UP
Investeringar (1 000 EUR)	16 474	20 956	11 363	16 830	11 507
Index	100	127	69	102	70

Källa: Uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

- (181) Räntabiliteten för de tillverkare inom gemenskapsindustrin som ingick i urvalet, uttryckt som resultat före skatt i procent av det genomsnittliga ingående och utgående bokförda värdet av de tillgångar som användes i tillverkningen av den likadana produkten, sjönk mycket kraftigt till följd av minskande lönsamhet. Räntabiliteten var stabil mellan 2001 och 2002, men minskade därefter kraftigt till 6 % under undersökningsperioden, vilket innebar en total minskning med 84 % mellan 2001 och undersökningsperioden.

	2001	2002	2003	2004	UP
Räntabilitet i %	37	37	20	12	6
Index	100	100	54	32	16

Källa: Uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

7.9 Kassaflöde

- (182) De tillverkare inom gemenskapsindustrin som ingick i urvalet noterade ett positivt nettokassaflöde från rörelseverksamheten under skadeundersökningsperioden. Uttryckt i procent av omsättningen uppvisade emellertid nettokassaflödet en tydlig minskning, i synnerhet under undersökningsperioden, samtidigt som lönsamheten minskade.

	2001	2002	2003	2004	UP
Kassaflöde (i 1 000 EUR)	14 965	23 307	17 652	17 598	4 706
Index	100	156	118	118	31

Källa: Uppgifter i gemenskapsindustrins svar på frågeformuläret.

7.10 Kapitalanskaffningsförmåga

- (183) Gemenskapsindustrin består till stor del av små och medelstora företag. Dess förmåga att anskaffa kapital var därför i viss mån begränsad under skadeundersökningsperioden, särskilt under dess senare del, när lönsamheten var extremt låg.

7.11 Återhämtning från verkningarna av tidigare dumpning eller subventionering

- (184) Gemenskapsindustrin befann sig inte i ett sådant läge att den behövde återhämta sig från verkningarna av skadevällande dumpning eller subventionering under en tidigare period.

7.12 Dumpningsmarginalens storlek

- (185) Verkningarna för gemenskapsindustrin av storleken på den faktiska dumpningsmarginalen är betydande med tanke på importvolymen och priserna på importen från Kina och Thailand.

8. SLUTSATS OM SKADA

- (186) Granskningen av ovan nämnda faktorer visade att den dumpade importen ökade kraftigt mellan 2001 och undersökningsperioden, sett till volym och marknadsandel. Den dumpade importvolymen ökade med 40 % under skadeundersökningsperioden och marknadsandelen för den dumpade importen uppgick till 18,3 % under under-

sökningsperioden. Det bör noteras att den dumpade importen under undersökningsperioden uppgick till cirka 57 % av den totala importen till gemenskapen av den berörda produkten. Importpriserna för den berörda produkten låg dessutom väsentligt under gemenskapsindustrins försäljningspriser under undersökningsperioden (mellan 4,1 % och 37,9 %). Till följd av detta pressades gemenskapsindustrins priser och hamnade nära den kritiska nivån för lönsamhet.

- (187) Det konstaterades att gemenskapsindustrins situation hade försämrats under skadeundersökningsperioden. Gemenskapsindustrin lönsamhet föll kraftigt med 5,2 procentenheter och hamnade nära den kritiska nivån för lönsamhet under undersökningsperioden. Dess räntabilitet minskade samtidigt med 31 procentenheter och för kassaflödet noterades en betydande minskning med 69 %. Dessutom minskade kapacitetsutnyttjandet med 5 %, försäljningspriserna med 2 %, sysselsättningen med 1 % och investeringarna med 30 %, samtidigt som det utgående lagret ökade med 20 % och förmågan att anskaffa kapital försämrades successivt.

- (188) Gemenskapsindustrins produktionskapacitet ökade i viss mån under skadeundersökningsperioden. Detta skall dock ses mot bakgrund av gemenskapens totala produktion, som drabbades av nedläggningen av flera företag med en produktionskapacitet på över 140 000 ton. Gemenskapsindustrin ökade sin kapacitet genom att förvärva produktionstillgångar från de nedlagda företagen.

- (189) Mot denna bakgrund är slutsatsen att gemenskapsindustrin befinner sig i en svår ekonomisk och finansiell situation och att den har lidit väsentlig skada i enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen.

F. ORSAKSSAMBAND

1. INLEDNING

- (190) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen undersökte kommissionen huruvida den dumpade importen med ursprung i Thailand och Kina hade vållat gemenskapsindustrin skada i sådan omfattning att den kan anses vara väsentlig. Andra kända faktorer än den dumpade importen som vid samma tid skulle ha kunnat vålla gemenskapsindustrin skada undersöktes också, i syfte att se till att den eventuella skada som dessa faktorer vållat inte skulle tillskrivas den dumpade importen.

2. VERKNINGAR AV DEN DUMPADE IMPORTEN

- (191) Mellan 2001 och undersökningsperioden ökade volymen dumpad import från Kina och Thailand med 40 %. Samtidigt ökade marknadsandelen av denna import från 13,8 % under 2001 till 18,3 % under undersökningsperioden. Under skadeundersökningsperioden minskade importpriserna från dessa länder avsevärt och underskred gemenskapsindustrins priser under undersökningsperioden med mellan 4,1 % och 37,9 %.
- (192) Detta prisunderskridande är generellt sett en följd av en prissättning som inte täcker alla kostnader i handelskedjan.
- (193) Den stora volymökningen av import till mycket låga och dumpade priser och denna imports ökade marknadsandel under skadeundersökningsperioden sammanföll tidsmässigt med gemenskapsindustrins försämrade situation, i synnerhet när det gäller lönsamhet, försäljningspriser, utgående lager, investeringar, kapacitetsutnyttjande, kassaflöde, kapitalanskaffningsförmåga och räntabilitet.
- (194) Därför dras slutsatsen att det tryck som den berörda importen utövat har varit av avgörande betydelse för den skada som vållats gemenskapsindustrin.

3. VERKNINGAR AV ANDRA FAKTORER

3.1 Andra gemenskapstillverkares resultat

- (195) Försäljningsvolymen för övriga gemenskapstillverkare minskade med 7,1 % mellan 2001 och undersökningsperioden och deras marknadsandel minskade under samma period med 7,8 %. Det fanns ingenting som tydde på att de övriga gemenskapstillverkarnas priser var lägre än gemenskapsindustrins eller att deras samlade situation skulle vara annorlunda. Följaktligen dras slutsatsen att de produkter som de övriga gemenskapstillverkarna tillverkade och sålde inte bidrog till den skada som vållats gemenskapsindustrin.

3.2 Import från andra tredjeländer

- (196) Enligt uppgifter från Eurostat ökade importen med ursprung i andra tredjeländer (t.ex. Malaysia, Turkiet, Indien och Indonesien) med 22 % under skadeundersökningsperioden och uppgick till cirka 231 000 ton under undersökningsperioden. Detta motsvarar en marknadsandel på 13,8 %. Under samma period minskade priserna för denna import med 11 % (från 1,66 EUR/kg under 2001 till 1,48 EUR/kg under undersökningsperioden). Genomsnittspriset för denna import låg emellertid över priset för import med ursprung i Kina och Thailand under undersökningsperioden och till och med något över gemenskapsindustrins pris. Följaktligen dras slutsatsen att import från andra tredjeländer inte väsentligt har bidragit till den skada som vållats gemenskapsindustrin.

3.3 Råvarupriser

- (197) Några parter hävdade att priset på polyeten historiskt sett har varit lägre i Asien än i EU. Prisutvecklingen för polyeten visar dock att råvarupriserna i Asien under skadeundersökningsperioden pendlade under och över motsvarande europeiska priser. Av de uppgifter som dessa parter lämnat angående situationen i Kina framgår att skillnaden mellan Kinas och EU:s genomsnittliga råvarupriser minskade från 20,3 % till 12,3 % mellan 2001 och 2004, samtidigt som skillnaden mellan deras genomsnittliga priser för slutprodukten ökade från 0,7 % till 14,8 %. Eftersom prisutvecklingen för råvaror snarare borde ha lett till att prisskillnaderna för slutprodukten minskat i stället för att öka visade undersökningen att det inte fanns något logiskt samband mellan utvecklingen av råvarupriserna och priset på den slutprodukt som exporterats till gemenskapen. Tvärtom var situationen för gemenskapsindustrin relativt god 2001, trots att prisskillnaderna då var som störst, medan situationen 2004 och under undersökningsperioden var avsevärt sämre, trots att prisskillnaderna då var mycket mindre. Därför måste slutsatsen dras att skillnaden i råvarupriser inte på något markant sätt kan anses ha bidragit till att vålla gemenskapsindustrin någon väsentlig skada.

- (198) Vissa parter hävdade vidare att den skada som vållats gemenskapsindustrin inte hade orsakats av den dumpade importen utan av ökningen av polyetenpriserna i gemenskapen under skadeundersökningsperioden. I detta sammanhang bör det påpekas att genomsnittspriset för polyeten faktiskt ökade under skadeundersökningsperioden. Gemenskapsindustrin kunde emellertid inte öka sina respektive försäljningspriser i enlighet därmed. Anledningen till detta var uppsvinget av dumpad import från Kina och Thailand, till priser som väsentligt underskred gemenskapsindustrins priser och som generellt sett inte ens täckte produktionskostnaderna i Kina och Thailand. Under dessa omständigheter måste slutsatsen dras att gemenskapsindustrin har utsatts för ett kraftigt pristryck från den dumpade importen och följaktligen inte har haft möjlighet att kompensera för ökade råvarupriser genom motsvarande ökning av försäljningspriserna.
- (199) Slutligen måste det vid undersökningen av ett orsakssamband fastställas huruvida den dumpade importen (med avseende på priser och volym) har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada eller om den väsentliga skadan har berott på andra faktorer. När det gäller priser anges det i artikel 3.6 i grundförordningen att det skall kunna påvisas att prisnivån för den dumpade importen vållar skada. Det är huvudsakligen en skillnad i prisnivå mellan priserna för dumpad import och gemenskapsindustrins priser som avses. Det finns därför inget krav på att analysera faktorer som påverkar importpriset, t.ex. arbetskostnader, råvarupriser eller försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader.
- (200) Stöd för ovanstående finns i artikel 3.7 i grundförordningen, som rör andra kända faktorer än dumpad import. I uppräknningen i denna artikel av andra kända faktorer nämns inte någon enda faktor som påverkar priset på den dumpade importen. Om exporten dumpas, eller gynnas av en fördelaktig råvaruprisutveckling, är det därför svårt att förstå hur den positiva utvecklingen av sådana inpriser skulle kunna utgöra en skadevällande faktor.
- (201) Analysen av de faktorer som påverkar priset på den dumpade importen, oavsett om det gäller skillnader i råvarupriser eller andra faktorer, kan därför inte vara avgörande och en sådan analys skulle innebära att man gick utanför grundförordningens krav. Därför avvisas även argumentet beträffande råvarupriser.
4. SLUTSATS OM ORSAKSSAMBAND
- (202) Gemenskapens besvärliga situation sammanföll med en kraftig ökning av importen från Kina och Thailand samt ett betydande prisunderskridande från denna imports sida.
- (203) När det gäller importen från andra tredjeländer kan man, eftersom den under undersökningsperioden hade en lägre marknadsandel och ett högre genomsnittligt pris än den berörda importen och priset till och med var högre än gemenskapsindustrins priser, dra slutsatsen att verkningarna av dessa andra faktorer inte i någon betydande utsträckning kan ha bidragit till den skada som vållats gemenskapsindustrin. Skillnaderna mellan gemenskapens och de berörda ländernas råvarupriser hade en obetydlig inverkan på gemenskapsindustrins negativa lönsamhets- och resultatutveckling och minskade marknadsandel och borde rent av ha påverkat gemenskapsindustrin i positiv riktning.
- (204) Några andra faktorer som samtidigt kunde ha vållat gemenskapsindustrin skada togs inte upp av de berörda parterna och kunde inte heller konstateras under undersökningens gång.
- (205) Med hänsyn till analysen ovan, som tydligt klarlagt och gjort en åtskillnad mellan verkningarna av alla andra kända faktorer för gemenskapsindustrins situation och de skadliga verkningarna av den dumpade importen, bekräftar undersökningen att dessa andra faktorer inte i sig ändrar slutsatsen att den skada som konstaterats måste tillskrivas den dumpade importen.
- (206) Därför dras slutsatsen att den dumpade importen med ursprung i Kina och Thailand har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.6 i grundförordningen.

G. GEMENSKAPENS INTRESSE

- (207) I enlighet med artikel 21 i grundförordningen undersöktes det om det trots slutsatsen om skadlig dumpning fanns tvingande skäl som skulle kunna leda till slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att införa åtgärder i detta särskilda fall. En bedömning gjordes av eventuella åtgärders inverkan på alla parter som berörs av undersökningen samt av följderna av att inte vidta några åtgärder.

1. GEMENSKAPSINDUSTRINS INTRESSE

- (208) Om åtgärder införs förväntas dessa förhindra ytterligare snedvridningar och återställa rättvisa konkurrensförhållanden på marknaden. Gemenskapsindustrin är en konkurrenskraftig och livskraftig industri, vilket visade sig under 2001 då den klarade sig relativt bra trots den hårda internationella konkurrensen. Om åtgärder införs bör industrin därför kunna öka sin marknadsandel och sina försäljningspriser och därmed uppnå den skäligen lönsamhet som de behöver för att förbättra den ekonomiska situationen. Det kommer också att möjliggöra fortsatta investeringar i produktionsanläggningar så att gemenskapsindustrin kan överleva.
- (209) Om antidumpningsåtgärder däremot inte införs är det sannolikt att den nedåtgående trenden för gemenskapsindustrin fortsätter. Gemenskapsindustrin kommer i så fall inte att kunna göra de investeringar som krävs för att på ett effektivt sätt kunna konkurrera med dumpad import från de berörda tredjeländerna. Detta kommer att leda till att en del företag inom en snar framtid tvingas upphöra med sin tillverkning och säga upp sina anställda. 3 300 direkta arbetstillfällen inom gemenskapsindustrin skulle i så fall vara i fara. Gemenskapens totala produktion av säckar, bärkassar och påsar motsvarar cirka 12 000 arbetstillfällen, framför allt i små och medelstora företag. Om tillverkningen upphör i gemenskapen blir denna mer beroende av leverantörer utanför gemenskapen.
- (210) Slutsatsen är följaktligen att införandet av antidumpningsåtgärder skulle göra det möjligt för gemenskapsindustrin att återhämta sig från verkningarna av den skadliga dumpningen och att sådana åtgärder därför ligger i gemenskapsindustrins intresse.

2. ICKE-NÄRSTÅENDE IMPORTÖRERS, HANDLARES OCH DETALJHANDLARES INTRESSE

- (211) Kommissionen sände frågeformulär till fyra importörer/handlare som ingick i urvalet och som stod för 9 % av

den sammanlagda försäljningen från de berörda länderna. Endast två importörer och handlare, som svarade för 3 % av den totala importen från de berörda länderna, besvarade frågeformuläret. De samarbetsvilliga icke-närstående importörerna hävdade att om åtgärder infördes skulle försäljningspriset för den berörda produkten stiga, konsumenterna skulle bli tvungna att betala ett högre pris för produkten och verkningarna av tullen skulle därmed överföras till konsumenterna. Därför skulle de negativa verkningarna för icke-närstående importörer i detta avseende bli begränsade.

- (212) Den berörda produkten distribueras i stor utsträckning av detaljhandelsföretag. Vissa produkttyper, t.ex. påsar och bärkassar, delas i några länder ut gratis till kunderna medan däremot andra typer, t.ex. fryspåsar, blöjpåsar och soppåsar, säljs till kunderna. För närvarande behöver konsumenter i vissa medlemsstater, t.ex. Förenade kungariket, inte betala för bärkassar för engångsbruk.

- (213) Av undersökningen framgick att påståendena om de ekonomiska verkningarna av en antidumpningstull för olika aktörer, särskilt för detaljhandelssektorn, var väldigt överdrivna. Några detaljhandlare framhöll att en tull på 10 % skulle medföra extrakostnader på 220 miljoner EUR per år enbart för detaljhandelssektorn. Eftersom det sammanlagda tullvärdet för den berörda importen enligt undersökningen är cirka 375 miljoner EUR skulle den maximala effekten av en genomsnittlig tull på 10 % bli 38 miljoner EUR per år i gemenskapen. Av svaren på frågeformuläret från de två detaljhandlarna framgår dessutom att de genomsnittliga köpen av den berörda produkten utgjorde mindre än 0,1 % av deras omsättning. En antidumpningstull på 10 % skulle därför endast medföra en marginell ökning av deras kostnader. En del av dessa extrakostnader skulle dessutom fördelas på olika nivåer i leveranskedjan. Följaktligen avvisades detaljhandlarnas argument.

- (214) Samma detaljhandlare hävdade också att gemenskapsindustrin dels inte kunde tillhandahålla vissa typer av den berörda produkten, dels inte hade tillräcklig kapacitet att tillgodose den totala efterfrågan i gemenskapen. Beträffande tillgången på säckar, bärkassar och påsar bör påpekas att införandet av antidumpningsåtgärder inte skulle stoppa importen av produkten från de berörda länderna utan endast återupprätta rättvisa konkurrensvillkor på marknaden. Importen av säckar, bärkassar och påsar kommer även i fortsättningen att tillgodose en del av

efterfrågan på gemenskapsmarknaden. Gemenskapen har tillräcklig produktionskapacitet för att täcka en eventuell ökning av efterfrågan. I alla händelser är ytterligare import av alla typer av säckar, bärkassar och påsar av plast också möjlig från tredjeländer som inte omfattas av särskilda åtgärder. Dessa argument avvisades därför.

- (215) En organisation som företräder detaljhandlare som samlar in medel för välgörande ändamål hävdade att alla tullar drabbar dess verksamhet oproportionerligt hårt eftersom de köper påsar som delas ut gratis till kunderna. De anförde vidare att verksamheter som använder påsar för insamling av begagnade varor för välgörande ändamål också skulle drabbas om en antidumpningstull införs. I detta sammanhang bör påpekas att denna typ av insamlingsverksamhet, även om den görs för välgörande ändamål, bedrivs på kommersiella villkor. Den löper därför samma risker som alla andra kommersiella verksamheter och bör bedömas på samma grunder. Verkningarna av en tull skulle inte vara särskilt annorlunda för denna kategori än för alla andra kategorier av detaljhandlare. Detta argument avvisades därför.

3. KONSUMENTERNAS INTRESSE

- (216) Ingen konsumentorganisation gav sig till känna inom tidsfristen enligt tillkännagivandet om inledande.
- (217) Några importörer hävdade att införandet av antidumpningsåtgärder skulle leda till en prisökning för slutkonsumenten eftersom försäljningspriset skulle komma att anpassas till tullarna.
- (218) Som redan nämnts finns det detaljhandlare som delar ut vissa produkttyper gratis till sina kunder. Under förutsättning att dessa detaljhandlare inte ändrar sin väletablerade praxis kommer konsumenterna inte att märka av dessa antidumpningsåtgärder.
- (219) En genomsnittlig tull på 10 % skulle öka priset på varje importerad påse med i snitt 0,086 cent och priset på varje påse som säljs i gemenskapen med 0,016 cent (om man utgår från en hypotetisk vikt på 7 g per påse). Denna ökning är obetydlig även om hela kostna-

den skulle betalas av kunden. Tullsatsens effekter för konsumenterna kommer att bli ännu mindre eftersom kostnaden slås ut på olika led i leveranskedjan.

4. KONKURRENS OCH SNEDVRIDNING AV HANDELN

- (220) När det gäller de eventuella åtgärdernas inverkan på konkurrensen i gemenskapen kommer de berörda exporterande tillverkarna att kunna fortsätta sälja vissa säckar, bärkassar och påsar av plast, eftersom de har en stark ställning på marknaden. Detta i kombination med det stora antalet tillverkare i gemenskapen och importen från andra tredjeländer kommer att garantera att användare och detaljhandlare även i fortsättningen kommer att kunna välja mellan ett brett utbud av olika leverantörer av den likadana produkten till rimliga priser.
- (221) Det kommer således att finnas många marknadsaktörer som kommer att kunna tillgodose efterfrågan. Mot denna bakgrund dras därför slutsatsen att konkurrensen med största sannolikhet kommer att förbli stark efter införandet av antidumpningsåtgärder.

5. SLUTSATS OM GEMENSKAPENS INTRESSE

- (222) Det är uppenbart att det ligger i gemenskapsindustrins intresse att det införs åtgärder beträffande import av vissa säckar, bärkassar och påsar av plast med ursprung i Kina och Thailand. Det kommer att ge gemenskapsindustrin möjlighet att växa och återhämta sig från den skada som den vållats av den dumpade importen. Om inga åtgärder införs skulle detta däremot sannolikt leda till att gemenskapens produktion fortsätter att minska och till att alltfler aktörer upphör med sin verksamhet. Importörerna och detaljhandlarna kommer inte att påverkas i någon större utsträckning, eftersom det fortfarande kommer att finnas säckar, bärkassar och påsar till rimliga priser på marknaden, inklusive import från andra tredjeländer.
- (223) Mot denna bakgrund dras slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl till att inte införa antidumpningstullar på import av vissa säckar, bärkassar och påsar av plast med ursprung i Kina och Thailand.

H. SLUTGILTIGA ÅTGÄRDER

- (224) Mot bakgrund av slutsatserna beträffande dumpning, skada och gemenskapens intresse och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas på import med ursprung i Kina och Thailand i syfte att förhindra att gemenskapsindustrin vållas ytterligare skada genom dumpad import.
- (225) Åtgärderna bör införas på en nivå som är tillräcklig för att undanröja den skada som denna import vållat, utan att den fastställda dumpningsmarginalen överskrids. Vid beräkningen av hur hög tull som krävs för att undanröja verkningarna av den skadevällande dumpningen ansågs det att åtgärderna bör göra det möjligt för gemenskapsindustrin att täcka sina tillverkningskostnader och totalt sett uppnå en vinst före skatt på den nivå som en industri av denna typ inom sektorn rimligen skulle kunna uppnå vid försäljning av den likadana produkten i gemenskapen under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte förekom någon dumpad import. Vid beräkningen användes en vinstmarginal före skatt på 6 % av omsättningen vid försäljningen av den likadana produkten, vilket motsvarar en sådan rimlig vinstmarginal för en sund industri under normala konkurrensförhållanden som industrin hade före uppsvinget av den dumpade importen.
- (226) De individuella antidumpningstullsatsar som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av den här undersökningen. De avspeglar således den situation som i denna undersökning befunnits föreligga när det gäller dessa företag. Dessa tullsatsar gäller därför bara import av produkter med ursprung i de berörda länderna vilka tillverkats av något av de företag, dvs. de juridiska personer, som anges.
- (227) För en exporterande tillverkare från Kina som varken beviljats marknadsekonomisk status eller individuell behandling bör ingen individuell antidumpningstull införas, trots att en dumpningsmarginal har beräknats för detta företag, enligt vad som sägs i skäl 131. Import av produkter som tillverkats av detta företag, en samarbetsvillig exporterande tillverkare, bör därför omfattas av en genomsnittlig tullsats som fastställs för samarbetsvilliga exportörer som inte ingick i urvalet, enligt beskrivningen i skäl 228.
- (228) Tullsatserna för samarbetsvilliga exportörer som inte ingick i urvalet utgör för varje land, i enlighet med skäl 54, det vägda genomsnittet av dumpningsmarginalerna för de företag som ingick i urvalet. Importerade produkter som tillverkats av något annat företag vars namn och adress inte särskilt nämns i denna förordnings normativa del eller bilagor, eller av enheter som är de specifikt nämnda företagen närstående, kan inte omfattas av dessa satsar utan skall omfattas av den tullsats som gäller för "övriga företag".
- (229) Ansökningar om tillämpning av individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsar (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller att nya produktions- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande eventuella ändringar av företagets verksamhet i fråga om produktion, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. denna namnändring eller ändring av produktions- eller försäljningsenheterna. Förordningen kommer därefter vid behov att ändras i enlighet därmed genom en uppdatering av förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatsar. I enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen kunde en översyn för nya exportörer för att fastställa individuella dumpningsmarginaler inte inledas i detta förfarande eftersom en stickprovsundersökning tillämpats på de exporterande tillverkarna från Kina, Malaysia och Thailand. För att sörja för likabehandling mellan nya exporterande tillverkare och de samarbetsvilliga företag som inte ingick i urvalet anser kommissionen emellertid att det bör föreskrivas en bestämmelse om införande av den tullsats som är tillämplig på de senare företagen för alla nya exporterande tillverkare som kan styrka att de skulle vara berättigade till en översyn i enlighet med artikel 11.4 i grundförordningen.
- (230) Ansökningar om att lägga till en ny exporterande tillverkare från Kina eller Thailand i förteckningarna i bilaga I eller II till förordningen bör snarast inges till kommissionen tillsammans med alla relevanta uppgifter, särskilt bevis för att det berörda företaget uppfyller de tre kriterierna i artikel 2 i förordningen. Förordningen kommer därefter vid behov att ändras i enlighet därmed genom en uppdatering av förteckningarna i bilaga I eller II över de företag som omfattas av urvalets genomsnittliga tullsats.
- (231) Mot denna bakgrund bör följande antidumpningstullsats fastställas:

Land	Exporterande tillverkare	Dumpningsmarginal	Skademarginal	Antidumpningstullsats
Kina	Cedo (Shanghai) Limited och Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co. Ltd., Shanghai	7,4 %	39,0 %	7,4 %
	Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai	5,1 %	74,6 %	5,1 %
	Sunway Kordis Shanghai och Shanghai Sunway Polysell, Shanghai	4,8 %	37,4 %	4,8 %
	Suzhou Guoxin Group Co., Ltd, Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd, Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd och Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd, Taicang	7,8 %	61,3 %	7,8 %
	Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. och Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd., Wuxi	12,8 %	57,8 %	12,8 %
	Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co Ltd., Zhongshan	5,7 %	34,3 %	5,7 %
	Huizhou Jun Yang Plastics Co, Huizhou	4,8 %	30,8 %	4,8 %
	Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet	8,4 %	49,3 %	8,4 %
	Övriga företag	28,8 %	34,3 %	28,8 %
Thailand	King Pac Industrial Co Ltd., Chonburi och Dpac Industrial Co., Ltd., Bangkok	14,3 %	37,4 %	14,3 %
	Multibax Public Co., Ltd., Chonburi	5,1 %	10,6 %	5,1 %
	Naraipak Co., Ltd. och Narai Packaging (Thailand) Ltd., Bangkok	10,4 %	29,7 %	10,4 %
	Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok	6,8 %	23,9 %	6,8 %
	Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd., Nakhonpathom	5,8 %	53,5 %	5,8 %
	Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som inte ingick i urvalet	7,9 %	27,6 %	7,9 %
	Övriga företag	14,3 %	37,4 %	14,3 %

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Slutgiltiga antidumpningstullar skall införas på import av säckar, bärkassar och påsar av plast innehållande minst 20 viktprocent polyeten och med en tjocklek av högst 100 mikrometer med ursprung i Kina och Thailand, klassificerade enligt KN-nummer ex 3923 21 00, ex 3923 29 10 och ex 3923 29 90 (Taric-nummer 3923 21 00 20, 3923 29 10 20 och 3923 29 90 20).

2. Följande slutgiltiga tullsatsen skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för produkter som tillverkas av nedanstående företag:

Land	Företag	Antidumpnings-tullsats (%)	Taric-tilläggs-nummer
Kina	Cedo (Shanghai) Limited och Cedo (Shanghai) Household Wrappings Co. Ltd., Shanghai	7,4	A757
	Jinguan (Longhai) Plastics Packing Co., Ltd., Longhai	5,1	A758
	Sunway Kordis (Shanghai) Ltd. och Shanghai Sunway Polysell Ltd., Shanghai	4,8	A760
	Suzhou Guoxin Group Co., Ltd., Suzhou Guoxin Group Taicang Yihe Import & Export Co., Ltd., Taicang Dongyuan Plastic Co., Ltd. och Suzhou Guoxin Group Taicang Giant Packaging Co., Ltd., Taicang	7,8	A761
	Wuxi Jiayihe Packaging Co., Ltd. och Wuxi Bestpac Packaging Co., Ltd., Wuxi	12,8	A763
	Zhong Shan Qi Yu Plastic Products Co Ltd., Zhongshan	5,7	A764
	Huizhou Jun Yang Plastics Co., Ltd., Huizhou	4,8	A765
	Företag som förtecknas i bilaga I	8,4	A766
	Övriga företag	28,8	A999
Thailand	King Pac Industrial Co., Ltd., Chonburi och Dpac Industrial Co., Ltd., Bangkok	14,3	A767
	Multibax Public Co., Ltd., Chonburi	5,1	A768
	Naraipak Co Ltd. och Narai Packaging (Thailand) Ltd., Bangkok	10,4	A769
	Sahachit Watana Plastic Industry Co., Ltd., Bangkok	6,8	A770
	Thai Plastic Bags Industries Co., Ltd., Nakonpathom	5,8	A771
	Företag som förtecknas i bilaga II	7,9	A772
	Övriga företag	14,3	A999

3. Om inget annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

Om en ny exporterande tillverkare i Kina eller Thailand lämnar tillräcklig bevisning till kommissionen om att

- företaget inte exporterat de produkter som avses i artikel 1.1 till gemenskapen under undersökningsperioden (1 april 2004–31 mars 2005),
- företaget inte är närstående någon av de exportörer eller tillverkare i Kina eller Thailand som omfattas av antidumpningsåtgärder enligt denna förordning, och
- företaget faktiskt har exporterat de berörda produkterna till gemenskapen efter den undersökningsperiod som ligger till grund för åtgärderna, eller genom avtal gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till gemenskapen,

får rådet med enkel majoritet på förslag av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén ändra artikel 1.3 genom att lägga till den nya exporterande tillverkaren i förteckningarna i bilaga I och II.

Artikel 3

Förfarandet beträffande import av vissa säckar, bärkassar och påsar av plast med ursprung i Malaysia avslutas härmed.

Artikel 4

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 25 september 2006.

På rådets vägnar

M. PEKKARINEN

Ordförande

BILAGA I

SAMARBETSVILLIGA EXPORTERANDE TILLVERKARE I KINA SOM INTE INGICK I STICKPROVET

Taric-tilläggsnummer A766

BEIJING LIANBIN PLASTIC & PRINTING CO LTD	Beijing
CHANGLE BEIHAI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Zhuliu
CHANGLE UNITE PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
CHANGLE HUALONG PLASTIC PRODUCTS CO LTD	Changle
CHANGLE SANDELI PLASTIC PRODUCTS CO LTD	Changle
CHANGLE SHENGDA RUBBER PRODUCTS CO., LTD.	Changle
CHANGZHOU HUAGUANG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Wujin
CHEONG FAT PLASTIC BAGS (CHINA) PRINTING FACTORY	Shenzhen
CHUN HING PLASTIC PACKAGING MANUFACTORY LTD	Hong Kong
CHUN YIP (SHENZHEN) PLASTICS LIMITED	Shenzhen
CROWN POLYETHYLENE PRODUCTS (INT'L) LTD.	Hong Kong
DALIAN JINSHIDA PACKING PRODUCTS CO., LTD	Dalian
DONG GUAN HARBONA PLASTIC & METALS FACTORY CO., LTD.	Dongguan
DONGGUAN CHERRY PLASTIC INDUSTRIAL, LTD	Dongguan
DONGGUAN FIRSTWAY PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Dongguan
DONGGUAN MARUMAN PLASTIC PACKAGING COMPANY LIMITED	Dongguan
DONGGUAN NAN SING PLASTICS LIMITED	Dongguan
DONGGUAN NOZAWA PLASTIC PRODUCTS CO. LTD	Dongguan
DONGGUAN RUI LONG PLASTICS FACTORY	Dongguan
FOSHAN SHUNDE KANGFU PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Shunde
FU YUEN ENTERPRISES CO.	Hong Kong
GOLD MINE PLASTIC INDUSTRIAL LIMITED	Jiangmen
GOOD-IN HOLDINGS LTD.	Hong Kong
HANG LUNG PLASTIC FACTORY (SHENZHEN) LTD	Shenzhen
JIANGMEN CITY XIN HUI HENGLONG PLASTIC LTD.	Jiangmen
JIANGMEN TOPTYPE PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Jiangmen
JIANGMEN XINHUI FENGZE PLASTIC COMPANY LTD.	Jiangmen
JIANGYIN BRAND POLYTHENE PACKAGING CO., LTD.	Jiangyin
JINAN BAIHE PLASTIC PRODUCTS COMPANY LIMITED	Jinan
JINAN CHANGWEI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Jinan
JINAN CHENGLIN PLASTIC PRODUCTS COMPANY LTD.	Jinan
JINAN MINFENG PLASTIC CO., LTD.	Jinan
JINYANG PACKING PRODUCTS (WEIFANG) CO. LTD	Qingzhou
JUXIAN HUACHANG PLASTIC CO., LTD	Liuguanzhuang

JUXIAN HUAYANG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Liuguanzhuang
KIN WAI POLY BAG PRINTING LTD.	Hong Kong
LAIZHOU JINYUAN PLASTICS INDUSTRY & TRADE CO., LTD.	Laizhou
LAIZHOU YUANXINYIE PLASTIC MACHINERY CO., LTD.	Laizhou
LICK SAN PLASTIC BAGS (SHENZHEN) CO., LTD.	Shenzhen
LINQU SHUNXING PLASTIC PRODUCTS CO. LTD	Linqu
LONGKOU CITY LONGDAN PLASTIC CORPORATION LTD.	Longkou
NEW CARING PLASTIC MANUFACTORY LTD.	Jiangmen
NEW WAY POLYPAK DONGYING CO., LTD.	Dongying
NINGBO HUASEN PLASTHETICS CO., LTD.	Ningbo
NINGBO MARUMAN PACKAGING PRODUCT CO. LTD.	Ningbo
POLY POLYETHYLENE BAGS AND PRINTING CO.	Hong Kong
QINGDAO NEW LEFU PACKAGING CO., LTD.	Qingdao
RALLY PLASTICS CO., LTD. ZHONGSHAN	Zhongshan
RIZHAO XINAO PLASTIC PRODUCTS CO., LTD	Liuguanzhuang
DONGGUAN SEA LAKE PLASTIC PRODUCTS MANUFACTURING CO., LTD.	Dongguan
SHANGHAI HANHUA PLASTIC PACKAGE PRODUCT CO., LTD.	Shanghai
SHANGHAI HUAYUE PACKAGING PRODUCTS CO., LTD.	Shanghai
SHANGHAI LIQIANG PLASTICS INDUSTRY CO., LTD.	Zhangyan
SHANGHAI MINGYE PLASTICS GOODS COMPANY LIMITED	Shanghai
SHANGHAI QUTIAN TECHNOLOGY INDUSTRY DEVELOPMENT CO. LTD.	Shanghai
SHANTOU ULTRA DRAGON PLASTICS LTD.	Shantou
SHAOXING YUCI PLASTICS AND BAKELITE PRODUCTS CO., LTD.	Shangyu
SHENG YOUNG INDUSTRIAL (ZHONGSHAN) CO., LTD.	Zhongshan
SUPREME DEVELOPMENT COMPANY LIMITED	Hong Kong
TAISHING PLASTIC PRODUCTS CO., LTD. ZHONGSHAN	Zhongshan
TIANJIN MINGZE PLASTIC PACKAGING CO., LTD.	Tianjin
UNIVERSAL PLASTIC & METAL MANUFACTURING LIMITED	Hong Kong
WAI YUEN INDUSTRIAL AND DEVELOPMENT LTD	Hong Kong
WEIFANG DESHUN PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HENGSHENG RUBBER PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HONGYUAN PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG HUASHENG PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Changle
WEIFANG KANGLE PLASTICS CO., LTD.	Changle
WEIFANG LIFA PLASTIC PACKING CO., LTD.	Weifang
WEIFANG XINLI PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Weifang
WEIFANG YUANHUA PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Weifang
WEIFANG YUJIE PLASTICS PRODUCTS CO., LTD.	Weifang

WEIHAI WEIQUAN PLASTIC AND RUBBER PRODUCTS CO. LTD.	Weihai
WINNER BAGS PRODUCT COMPANY (SHENZHEN) LIMITED	Shenzhen
WUI HING PLASTIC BAGS PRINTING (SHENZHEN) COMPANY LIMITED	Shenzhen
XIAMEN EGRET PLASTICS CO., LTD.	Gaoqi
XIAMEN RICHIN PLASTIC CO., LTD	Xiamen
XIAMEN UNITED OVERSEA ENTERPRISES LTD.	Xiamen
XIAMEN XINGXIA POLYMERS CO., LTD	Xiamen
XIAMEN XINYATAI PLASTIC INDUSTRY CO. LTD.	Xiamen
XINHUI ALIDA POLYTHENE LIMITED	Xinhui
XINTAI CHUNHUI MODIFIED PLASTIC CO., LTD	Xintai
YANTAI BAGMART PACKAGING CO., LTD.	Yantai
YANTAI LONGQUAN PACKAGING MATERIAL CO. LTD.	Yantai
YAU BONG POLYBAGS PRINTING CO., LTD.	Hong Kong
YINKOU FUCHANG PLASTIC PRODUCTS. CO., LTD.	Yingkou
YONGCHANG (CHANGLE) PLASTIC INDUSTRIES CO., LTD.	Weifang
ZHANGJIAGANG YUANHEYI PAPER & PLASTIC COLOR PRINTING & PACKING CO., LTD	Zhangjiagang
ZHONGSHAN DONGFENG HUNG WAI PLASTIC BAG MFY	Zhongshan
ZHONGSHAN HUANGPU TOWN LIHENG METAL & PLASTIC FACTORY	Zhongshan
ZHUHAI CHINTEC PACKING TECHNOLOGY ENTERPRISE CO. LTD	Zhuhai
ZIBO WEIJIA PLASTIC PRODUCTS CO., LTD.	Zibo

BILAGA II

SAMARBETSVILLIGA EXPORTERANDE TILLVERKARE I THAILAND SOM INTE INGICK I STICKPROVET

Taric-tilläggsnummer A772

APPLE FILM CO., LTD	Samutprakarn Province
C P PACKAGING INDUSTRY CO., LTD.	Bangkok
K. INTERNATIONAL PACKAGING CO., LTD.	Samutsakorn
POLY WORLD CO., LTD.	Bangkok
SIAM FLEXIBLE INDUSTRIES CO., LTD	Samutsakorn
THAI GRIPTECH CO. LTD. et SUPER GRIP CO., LTD.	Bangkok
THANTAWAN INDUSTRY PUBLIC COMPANY LIMITED	Nakornphathom
UNITY THAI PRODUCTS CO., LTD. et UNITY THAI PRODUCTS (1999) CO., LTD.	Bangkok
UNIVERSAL POLYBAG COMPANY LTD.	Chonburi
ZIPLAS INTERNATIONAL CO LTD	Bangkok